D950 2-52
26-7-43
1153

PEOPLE'S VOICE
The Lithuanian Weekly Newspaper in Canada. Published by the Lithuanian Press Association. P. O. Station C., Box 1013, Toronto 3, Ontario, Canada.

LIAUDIES BALSAS

Kanados Lietuvių Darbo Žmonių Laikraštis

Nr. 615 PENKTADIENIS, LIEPOS (JULY) 23, 1943, TORONTO, ONTARIO METAI XII

LIETUVIAI RAUDONARMIEČIAI KOVOJA ORIOLO FRONTE, KUR EINA OFENSYVA

ATLAIKĖ PRAGARIŠKĄ TANKŲ, ORLAIVIŲ IR KANUOLIŲ UGNĮ

MASKVA. — Jonas Šimkus praneša:

Jau visas pasaulis yra girdėjęs naujienas, kurias apie narsųjį lietuvį leitenantą Kavoliūną pranešė Sovietų Žinių Biuras. Kavoliūno komanduojamas lietuvių būrys išdaužė vokiečių atakas, paskui pats kontr-atakavo, išvaikė ir žymia dalim nušlavė vokiečių batalioną.

Bet tai nėra tik vienas toks atsitikimas didžiuosiuose mūšiuose, kurie dabar vedami Oriolo-Kursko fronte.

Štai dabar atėjo žinia apie didvyrišką kovą ir pergalę, kurią laimėjo lietuviški Raudonosios Armijos junginiai, komanduojami Motiekos ir Kisieliaus:

Daugiau kaip šimtas vokiečių lėktuvų staiga užklupo bombarduoti fronto dalį, ginamą šių lietuvių. Tuo pačiu laiku tūkstančiai vokiečių artilerijos šovinių ir mortirų bombų, kaip kokia kriušą, krito į lietuvių apkasus. Ir į pragarą iš oro ir nuo žemės vokiečiai tęsė per kelias valandas.

Lietuviai, tačiaus, nenusigando ir vokiečių "tigrų."

Motieka įsakė savo būriui praleist "tigrus" (naujausius, didžiausius nacių tankus) per apkasų liniją ir tada apsidirbti su jais. Vos pusvalandžiui praėjus, jau penki tigrai degė liepsnodami: jiems kirto mirtiną smūgį mūšiškiai tankų naikintuvai. Vokiečių tankų kariai tapo užmušti bei nelaisvėn paimti. Drąsūs lietuviai kovūnai, tartum dalgiu žolę, skynė vokiečius pėstininkus, atkirstus nuo nacių tankų. Visa pusė kilometro priekyje lietuvių apkasų liko nuklota šimtais vokiečių lavonų.

Po pusvalandžio vokiečiai darė naują ataką, ir vėl be pasisekimo.

Per tris valandas lietuviai atmušė ir atgal atmetė keturias vokiečių atakas, o paskui patys pradėjo kontr-ataką ir nubloškė vokiečius toli atgal nuo mūsų apkasų.

Buvo išmušta iš veikimo ir išdeginta daugiau kaip 20 vokiečių tankų, kurie ir liko mūšio lauke. Lietuviai kovūnai pagrobė didelį kiekį ginklų ir kitų karinių reikmenų ir paėmė nelaisvėn daug vokiečių.

Motieka, Kisielius, Kavoliūnas ir daugelis kitų mūsų oficierių ir kareivių ten pat ir tuojaus pačiame mūšio lauke buvo apdovanoti ordinais ir medaliais.

ALGIERS. — Kanados armijos užjūryje komandierius generolas McNaughton lankėsi Cicilijoj.

Grįždamas į Afriką jis pareiškė, kad kanadiečiai atliko svarbią rolę Cicilijos invazijoj.

Čia matote tanką brendant nuo baržos linkui kranto. Tankai tuojaus pasekė pėstininkus ir stojo kovon prieš

Cicilijos gynėjus. Priešas jokiu būdu negalėjo laikytis prieš besiveržiančias jėgas ir greitai buvo atstumtas.

Arti 40,000 Vokiečių ir Italų Paimta į Nelaisvę

AMERIKIEČIAI MUŠA JAPONUS PACIFIKE

SĄJUNGININKŲ ŠTABAS, Pietinis Pacifikas. — Jungtinių Valstijų džiunglių jėgos šturmuoja Mundą, vieną iš stipriausių japonų bazių Solomon salose. Atrodo, kad Munda bus paimta artimoj ateityj.

Tuo tarpu amerikiečių jūrų ir oro jėgos nuskandino arba sužeidė 16 japonų laivų artimuose vandenyse tik per 24 valandas.

Nuo pat pradžios kovos šioj vietoj japonai neteko didelio skaičiaus laivų, orlaivių ir kariuomenės. "Keliai" linkui Mundos pilni lavonų.

ALGIERS. — Britų, amerikiečių ir kanadiečių invazija Cicilijos eina labai sekmingai. Geriau, negu kad buvo tikėtasi. Jau trečia dalis Cicilijos užimta ir arti 40,000 italų ir vokiečių suimta į nelaisvę.

Amerikiečiai ir kanadiečiai jau prie Enna miesto pačiame Cicilijos centre. Jie grumoja perkirtimu Cicilijos pusiau. Britai ir kanadiečiai grumoja užėmimu Catania miesto, rytiniame šone. Kada ši žinia pasieks skaitytojus, Enna ir Catania veikiausiai bus sąjungininkų rankose.

Didžiausias priešo priešinimasis pasireiškia rytiniam šone. Vokiečiai ir italai gana atkakliai gina Catanią. Bet yra manoma, kad kada Catania bus paimta, tai priešo pasipriešinimas bus daug menkesnis. Prieš Catanią buvo gamtiška skerspainė — šakota upė, per kurią buvo daug sunkiau pereiti. Bet ta skerspainė jau pereita.

Amerikiečiai užėmė svarbią prieplauką Porto Empedocle, esančią netoli nuo Agrigento. Ši prieplauka leis amerikiečiams greitesniu tempu išsikelti daugiau sunkių ginklų ir sustiprinimų.

Visa Italija Kaip Kalėjimas

STOKHOLM. — Anna L. Elgstroem, švedų rašytoja, sugrįžus iš Italijos, kur išbuvo du mėnesius, rašo, kad Italija kaip vienas didžiulis kalėjimas.

Romoj ant kiekvienų 17 gyventojų esąs vienas policininkas, neskaitant slaptosios policijos agentų.

Musolinis davęs policijos viršininkui tokią galią, kad Italija šiandien esanti policijos diktatūra.

Romoj esą daug pabėgėlių, taipgi didelė stoka maisto ir kitų dalykų. Turtingesni distriktai susigrobią viską.

Ji mano, kad sukilimo Italijoj nebus tol, kol Italija susniuks vidujiniai, kaip ir išlaukiniai.

Čiorčilis ir Ruzveltas Ragina Italus Pasiduoti

Čiorčilis ir Ruzveltas paskelbė savo bendrą ultimatumą italams, kuriame sakoma, kad italai gali išgelbėti savo šalį tik garbingai pasiduodami sąjungininkų jėgoms.

Ultimatumas nenurodo laiko, kada italai turėtų pasiduoti, tik nurodo, kad Italijos fašistai įtraukė Italiją į šitą karą ne del Italijos žmonių interesų, o del vokiečių interesų.

Fašistai, be abejonės, tą ultimatumą atmetė ir atsišaukė į italus, kad jie dar griežčiau kovotų prieš britus ir amerikiečius.

Ką reiškia karo tęsimas, italai gaus supratimą aplankę tuos miestus, kurie išbombarduoti ir dar bombarduojami. Pavyzdžiui, Neapolį sąjungininkų bomberiai baigia versti griūvėsiais. Praėjusį šeštadienį vienu kartu puolė 500 bomberių.

Pirmadienį, dienos metu, amerikiečių ir britų bomberiai bombardavo pačią Romą. Tiesa, bombardavimas buvo labai atsargus, tačiau jis buvo skaudus.

Italijos fašistai, tęsdami karą, kad padėti Hitleriui ir jo sėbrams, priversa sąjungininkų jėgas sunaikinti visus svarbesnius italų centrus.

Premjeras King Sveikina Kanados Karius Cicilijoj

OTTAWA. — Ministeris pirmininkas Mackenzie King iškėlė viršun, kad kanadiečių kariuomenei Cicilijoj komanduoja general-majoras Guy Simonds. Jis taipgi pranešė, kad jis pasiuntė visų kanadiečių vardu sveikinimo telegramą Kanados kariams Cicilijoj su jų pirmaisiais pasisekimais.

Sekanti telegrama buvo pasiųsta generolui Simonds per generolą McNaughton:

"Visa Kanada džiaugiasi žiniomis apie pirmus Kanados kariuomenės pasisekimus Cicilijoj. Prašau perduoti oficieriams ir kareiviams jūsų komandoje geriausius linkėjimus sekmingai užbaigti sunkias operacijas. Čionai, Kanadoj, visų akys nukreiptos į Ciciliją. Mes žinome, kad priešakyje stovi daug sunkios kovos. Bet mes taipgi žinome, kad Kanados jėgos atneš garbę sau ir savo kraštui. Perduok visiems užtikrinimą, kad mūsų širdys su jais, kad Kanada didžiuojasi kantrumu ir drąsumu savo kariuomenės užjūryje, ir kad Kanada nepamirš savo kovos vyrų."

KARAS EINA LABAI GERAI, SAKO BRITŲ PREMJERAS

LONON. — Britų ministeris pirmininkas labai patenkintas karo eiga.

"Aš beveik bijau pasakyti, kaip gerai," pareiškė jis, kalbėdamasis su savo parlamentariniais draugais, privatiniame susirinkime.

Sąjungininkų armijos maršuojančios pirmyn visur su dideliu pasisekimu.

Šis atvaizdas parodo sąjungininkų pėstininkus brendančius nuo baržos linkui kranto laike užpuolimo ant Cicilijos. Netoli matyti transportinis laivas, kuris atgabeno kariuomenę prie Cicilijos. Išsikėlimas vyko taip sklandžiai, kad nuostolių apturėta palyginamai mažai. Italai ir vokiečiai atrodo buvo užklupti netikėtai.

Raudonoji Armija, Atlaikiusi Vokiečių Ofensyvą, Pradėjo Ofensyvą Prieš Juos

SOVIETAI PAKORĖ 8 SAVO IŠDAVIKUS

LONDON. — Sovietų teismas nuteisė ir pakorė Krasnodaro aikštėj, 30,000 krasnodariečių akyse, 8 savo Kvislingus, kurie padėjo vokiečiams žudyti Sovietų šalies žmones. Minia karštai pritarė tokiai bausmei.

Kada bausmė buvo perskaityta, minia smarkiai plojo.

Kiti trys buvo nusmerkti 20 metų sunkiųjų darbų kalėjiman.

Šitų išdavikų padedami, naciai nužudė kelis tūkstančius Sovietų piliečių.

LONDON. — Raudonoji Armija ne tik atlaikė pragarišką vokiečių ofensyvą, bet dar pradėjo savo ofensyvą prieš vokiečius.

Kaip Maskvos radio pranešimai nurodo, tai Raudonoji Armija per kelias praėjusias dienas atstūmė vokiečius nuo 26 iki 50 mylių Oriolo sektoriuje, kur ji veda savo ofensyvą prieš įsiveržėlius.

Vokiečiai priversti mesti dideles jėgas į šitą sektorių, nes yra pavojus, kad raudonarmiečiai apsups Oriolą ir padarys kitą Stalingradą vokiečiams. Raudonarmiečiai prisiartino visai arti Bryansko-Oriolo geležkelio ir jeigu jį atkirstų, tai Oriolas liktų be gero susisiekimo ir reikmenų.

Jau keli desėtkai tūkstančių vokiečių paklota laike šitos Raudonosios Armijos ofensyvos. Vien praėjusį šeštadienį buvo sunaikinta 5,000 vokiečių, 78 jų tankai, 20 šarvuotų automobilių, 137 orlaiviai ir daugybė kitų ginklų.

Nacių ofensyvos susmukimas ir jos vietoj dabar vedma Raudonosios Armijos ofensyva čia kelia didelį džiaugsmą. Tas reiškia, kad vokiečiai negali prasiveržti pro Raudonosios Armijos sieną; kad jie negalės nutraukti savo jėgų į vakarus; ir kad vakarų fronto atidarymas nebus toks sunkus, kaip kad buvo manoma.

MASKVA. — Raudonosios Armijos ofensyva išsiplėtė ir dabar apima jau 450 mylių ilgio frontą nuo Oriolo sektoriaus iki Mius upės ties Taganrogu.

Raudonoji Armija prasilaužė pro nacių liniją ir persikėlė per Mius upę.

King žada Imtis Priemonių Prieš Sąrašų Klastuotojus

OTTAWA. — Ministeris pirmininkas King prižadėjo imtis atatinkamų žygių prieš balsuotojų sąrašų klastuotojus Cartier distrikte, Montreale.

CCF atstovas M. J. Coldwell nurodė, kad tame distrikte yra klastuojami sąrašai, įrašant mirusius ir visai neegzistuojančius asmenis.

Jis nurodė, kad vaikutis, dar tik 6 savaičių amžiaus, irgi įrašytas į balsuotojų sąrašą.

Iš 2,000 patikrintų pavardžių sąraše, klastingų pavardžių buvo surasta net 650, kaip nurodė Coldwell. Iš 42,000 pavardžių sąraše, sakė jis, apie 10,000 yra klastuoti ar neteisėtai ant sąrašo.

Šiame distrikte kandidatuoja ir Fred Rose, pažangiečių kandidatas į federalį parlamentą.

ATIDARYTA ORO LINIJA TARP SSRS IR ANGLIJOS

LONDON. — Atidarytas reguliaris susisiekimas oru tarp Sovietų Sąjungos ir Britanijos. Susisiekimą palaikys British Overseas Airways.

Kelionė užsitęs 3 ir pusę paros, su visais sustojimais kelyje. Bus sustojama Egipte (Cairo), Irake, Persijoj, Astrakane, Kuibiševe ir Maskvoj.

SUDBURIEČIAI STATO SAVO UNIJOS VADĄ

SUDBURY. — Sudburiečiai mobilizuojasi, kad išrinkti į Ontarijos parlamentą R. H. Carlin, International Mine, Mill and Smelter Workers Unijos vadą, kuris buvo nominuotas nuo CCF.

Priimdamas nominaciją, Carlin pareiškė, kad jis visuomet kovos už to distrikto žmonių reikalus, o ypatingai už mainierių reikalus.

Darbo Teismas Įsakė Pravest Balsavimus

TORONTO. — Ontarijos darbo teismas, nesenai įsteigtas, įsakė pravesti balsavimus Dominion Glass kompanijos įmonėj Wallaceburge, Ontario, kur kiek laiko atgal buvo ilgas streikas.

Taipgi teismas patvarkė, kad Hamilton Bridge Co. darbininkų tarpe būtų pravesti balsavimai. Babcock-Wilcox ir Goldie-McCulloch įmonėse Galt miestelyje balsavimai bus kiek vėliau.

Teismas įsakė pravesti balsavimus už tai, kad tų įmonių savininkai atsisako pripažinti, jog daugumą tų įmonių darbininkų už uniją.

Liaudies Balsas

VIENINTELIS KANADOS LIETUVIŲ LAIKRAŠTIS,
LEIDŽIAMAS SPAUDOS DRAUGIJOS.
IŠEINA SYKĮ Į SAVAITĘ

Prenumeratos Kaina:
Kanadoj ir Didžiojoj Britanijoj metams $3.00; pusei metų $1.50.
Visur kitur metams $3.50; pusei metų $1.75.
Atskira kopija 5 centai.

LIAUDIES BALSAS
P. O. Station C, Box 1013, Toronto 3, Ontario, Canada.
ASMENIŠKAI KREIPKITĖS: 160 CLAREMONT ST., TORONTO.

Printed by Eveready Printers, Ltd., 78 Wellington St. W., Toronto.

AŠIES PROPAGANDA VEIKIAUSIAI NEKELIA ŪPO NEI FANATIŠKIAUSIEMS FAŠISTAMS

Berlyno, Romos ir Tokio radio dabar dirba dieną ir naktį, kad pateisinti savo pralaimėjimus. Fašistai visokiais būdais drąsina savo draugus užsieniuose ir namie. Štai kaip jie dabar pučia, aiškindami saviesiems apie Cicilijos užpuolimą.

Berlyno ir Romos radio sutartinai šaukia, kad jokiu būdu neįmanoma atspėti, kur priešas planuoja pulti. Užtai, britai, amerikiečiai ir kanadiečiai, sukoncentravę nepaprastai dideles jėgas, įsiveržę į Ciciliją. Bet dabar, kada jau žinoma, kur ir kaip priešas veržiasi, bus galima griebtis atatinkamų priemonių išbloškimui įsiveržėlių.

Panašiai yra aiškinama ir apie amerikiečių ir australų ofensyvą Solomon salose. Girdi, priešai užpuolę iš pasalų, tai jiems pradžioj ir pasisekę. Bet kada japonai griebsią amerikiečius, tai jie nežinosią, kur bėgti.

Toks raminimas, tačiau, veikiausiai neįtikina nei pačių propagandistų. Įsiveržimas Cicilijon ir į nekurias Solomonų salas yra nebe pirmas atsitikimas. Vokiečiai ir italai savo laiku turėjo labai puikią iniciatyvą visur. Nickas negalėjo jų užpulti netikėtai. Tas pats buvo ir su japonais. Bet tos iniciatyvos jie nebeturi.

Italai buvo išlupti iš Etiopijos, Somalilando ir kitų vietų pietinėj Afrikoj. Paskui italai ir vokiečiai buvo išlupti iš šiaurinės Afrikos. Vokiečiai, italai ir kiti buvo išlupti iš Kaukazo, toli atstumti nuo Maskvos. Japonai buvo išmušti iš Gvadalkanalo salos, iš Atu salos. Japonai buvo toli atstumti Naujojoj Gvinėjoj.

Jie buvo atstumti atgal labai toli. Ir tas atsitiko ne iš pasalų užpuolus. Priešingai. Jie buvo sulaikyti laike jų ofensyvos ir paskui atstumti atgal. Raudonoji Armija sumušė vokiečius po Stalingradu kaip tik tuo metu, kada jie dėjo didžiausias pastangas paimti ji. Afrikoj vokiečiai ir italai buvo supliekti kaip tik tuo metu, kada jie grumojo Aleksandrijai.

Kad priešai turi dar daug jėgų, tai ne paslaptis, bet kad jie jau neturi viršenybės, tai labai aišku. Jie gali vienur ar kitur dar pasirodyti, bet tai tik laikinai. O kas liečia Ciciliją, tai kanadiečiai, amerikiečiai ir britai išlipo tenai ne juokais. Jie tenai įsiveržė ne su tikslu paskui pabėgti, kaip kad komandos dėrydavo. Jie tenai įsiveržė su tikslu kovoti ir sumušti priešus, nepaisant kiek kainuotų, o paskui eiti tolyn.

NACIŲ OFENSYVA SUSMUKO

Pirmieji pranešimai iš rytinio fronto buvo labai bauginanti. Atrodė, kad vokiečiai ir jų talkininkai paleido tokią pragarišką karo mašiną, jog nebus galimybių sulaikyti. Ir ištikro, jų ofensyva buvo dar negirdėta. Baisūs 60 tonų tankai buvo paleisti kovon šimtais. Nors Raudonoji Armija skynė juos irgi šimtais, tačiau baimė buvo apėmus visus. Atrodė, kad vistiek tos pragariškos atakos nebus galima sulaikyti ir ji apsups didelius skaičius raudonarmiečių, o paskui mesis į rytus.

Demokratijų laimei, ta ataka buvo atlaikyta. Be abejonės, daug puikių vyrų paguldė savo galvas, kad sulaikyti tuos tankus, bet jie buvo sulaikyti. Visas demokratinis pasaulis dabar kvėpuoja daug laisviau. Dabar yra viltis, kad kada vokiečiai bus užpulti iš vakarų, tai Raudonoji Armija pradės savo ofensyvą iš rytų. Vokiečių ataka Oriolo ir Belgorodo fronte nedaleido Raudonajai Armijai pradėti savo ofensyvą kartu su įsiveržimu į Ciciliją, bet sutriuškindama nacių ataką, Raudonoji Armija atliko didelę užduotį.

Šios vasaros vokiečių "Drang nach Osten" tikriausiai jau supliukš. Jie nebegalės pasiekti nei tų vietų, kur jie buvo pernai nuėję. O tai reiškia pradžią galo, kaip kad prezidentas Ruzveltas nurodė.

STOKA DARBININKAMS VIENYBĖS

Mes jau anksčiau nurodėm, kad darbininkams stoka vienybės. Kooperacija tarp valstybių daug geresnė, negu tarp darbininkų organizacijų. Gyvą to pavyzdį duoda Ontarijos seimelio rinkimai.

Anais metais laike Ontarijos seimelio rinkimų J. B. Salsbergas liko neišrinktu tik dėka to, kad CCF pakišo koją. Štai kaip tuomet balsai stovėjo: Glass, liberalas, gavo 6,434 balsus; J. B. Salsberg, darbininkų, 6,283 balsus; Philip, konservativas, 3,888; Simon, CCF, 878 balsus. Taigi, Salsbergui trūko tik 152 balsų, kad būti išrinktu. Tuo tarpu CCF kandidatas nutraukė 878 balsus.

Panaši padėtis tame raidinge ir dabar. CCF vėl stato kandidatą prieš J. B. Salsbergą. Iš praėjusių rinkimų aiškiai matyti, kad CCF neturi progos išrinkti. Koks tuomet tikslas statyti prieš Salsbergą?

Bellwoods raidinge irgi tokia pat padėtis. CCF stato savo kandidatą prieš A. A. MacLeod, kuris turi dešimtį kartų daugiau pasekėjų, negu CCF. Ar nebūtų geriau, kad CCF remtų šiuose raidinguose tuos kandidatus, kurie turi progą būti išrinktais? Kitose vietose, kur CCF turi daugiau simpatijos, kairiojo sparno organizacijos mobilizuojasi už išrinkimą CCF kandidatų. Taip ir turi būtis.

Karo laivai sulošė didelę rolę invazijoj Cicilijos. Iš savo kanuolių jie apšaudė priešo įsitvirtinimus ir tokiu būdu suminkštino Cicilijos pakraščius. Jie taipgi apsaugojo išsikeliančius pėstininkus ir kitas dalis. Čia matote karo laivą pakraštyje šaudantį į priešo pozicijas.

APŽVALGA

Ar Galima Išvengti Depresijos Po Karo

Daugeliui kanadiečių kyla baimė, kad kai karas pasibaigs, kariška gamyba sustos, tai ir vėl pasireikš depresija, krizis. Bet ar būtinai turi būti toks krizis po karo?

Trades and Labor Congress of Canada savo pareiškime specialiam vyriausybės komitetui del rekonstrukcijos nurodo, kad karas įrodė, jog nėra reikalo to bijoti, nes yra lengva išvengti nedarbo ir po karo.

Savame pareiškime, kurį įteikė Percy Bengough, veikiantysis prezidentas, ir Pat Sulivan, vicepreziden t a s, Trades and Labor Congress of Canada nurodo, kad Kanada dabar suteikia darbą visiems savo darbininkams ir dar išlaiko 696,000 asmenų ginkluotose jėgose. Prie to, Kanada siunčia daug maisto užsienin, savo sąjungininkams, ir kas savaitę pagamina kariškų daiktų už $55,000,000.

Jeigu Kanados žmonės ir resursai gali nugalėti tokias dideles užduotis dabar, sako pareiškimas, tai kodel negalima nugalėti nedarbo ir kitų negerumų po karo? Turto ir darbo jėgų nestokuoja.

"Ko Kanados darbininkai trokšta," sako pareiškimas, "tai socialio užtikrinimo pilnoj to žodžio prasmėj."

Akyvaizdoj mūsų moksliško ir techniško progreso, sako pareiškimas, tas užtikrinimas yra galimas. Ir Kanados darbininkai žiūrės, kad jis būtų garantuotas.

"Mes tikrai tikime, kad nei darbininkai, nei didžiuma kitų Kanados piliečių yra pasirengę toleruoti kitą pokarinį nedarbo perijodą," pabrėžia TLCC pareiškimas.

Nurodęs, kad po karo bus reikalinga užvesti daugelį viešų darbų, kaip tai statymą naujų namų, mokyklų, ligoninių, tiesimą kelių, Kongresas dadeda, kad būtinai bus reikalinga sutrumpinti darbo savaitę iki 30 valandų.

Reikia pasakyti, kad Kongreso pasiūlymai labai sveiki. Viena, Kanados resursai ir mokslinis bei techniškas progresas gali garantuoti kiekvienam kanadiečiui puikų pragyvenimą. Kita, reikia jau dabar visiems įsitikinti, kad apart visokių viešų darbų, kurie bus reikalingi vesti po karo, bus neišvengiamai reikalinga sutrumpinti darbo dieną taip, kad kuo daugiau vietos atsidarytų del darbininkų dirbtuvėse ir prie kitų darbų.

Turint tokią mašineriją, techniką, nėra reikalo dirbti po 10 valandų į dieną. Dirbant po 6 ar 7 valandas į dieną, po 5 dienas į savaitę galima pagaminti visko užtektinai ne tik del savęs, bet ir del eksporto.

Be abejonės, šis klausimas susiduria su pelno klausimu Trumpiau dirbdamas reikalai turės būti pastatyti darbininkas turi gauti didesnį atlyginimą už savo darbą, kad jis vidirbtų tinkamą algą. Industrialistai tam labai priešinsis. Bet tas turės būti nugalėta, nes visos šalies virš atskirų asmenų apetito.

LIAUDIES BALSAS
Yra
Visų Lietuvių Draugas

Leitenantas Grinevičius

"Ypač didvyriška mirtimi žuvo leitenantas Grinevičius, batarėjos vadas, mušęs vokiečius iki paskutinio sviedinio ir pats žuvęs, nepasiduodamas priešui ir nepasitraukdamas."

(Iš gen. Vitkausko kalbos, pasakytos lietuvių tautos atstovų mitinge.)

Ar tu girdi, kaip gaudžia šūviai,
Kaip plieno plėšoma naktis, girdi?
Klausyk ir atmink, lietuvi!
Jis už tave žudiko kulką priėmė širdin.

Tą dieną šliaužė tankų vis naujų grandinės,
Užliedamos plotelį geležies kruša,
Kur leitenanto batarėja gynės
Ir degė jau ne viena priešo mašina.

Jau baigės sviediniai, o priešas sužvėrėjęs
Atakon siuntė vis naujus būrius.
Ir paskutinius sviedinius paleido batarėja
Didvyriais mirštančių Grinevičiaus karių.

Ir galvą rūškaną nuleido leitenantas
— Tai štai kokia mirtis. — Pamąstė sau.
— Tėviškėj tur būt ir oboliai jau krinta,
Ir ežerai ten šilko mėlyno, šviesaus.

Ten jis mokinosi mylėt tėvynę.
Kaip savo akį saugot ją, jis prisiekė širdy.
O sunkūs žodžiai priesaikos, švininiai,
Kai priešo tankų ūžėsį girdi.

Bet nesulaukt, o nesulaukt fašistams,
Kol Lietuvos sūnus prieš niekšą nusilenks —
Kaip vėtrai nesulenkt pušis tas,
Kaip kirmėlei neperskelti akmens.

Ir žvilgsniu sakalo, laisvų kalnų erelio
Jis mirčiai pažiūrėjo į akis.
Tylėjo batarėja jo prje kelio
Ir užgulė laukus gūdi naktis.

Bet tu girdi, kaip gaudžia šūviai,
Sunkių patrankų sprogsta sviediniai?
Klausyk! Grinevičius nežuvo —
Didvyris jis į Lietuvos istoriją įeis!

Vl. Mozūriūnas.

Ką Kiti Rašo

Francūzai Laukia Antro Fronto

"Francūzai jauni ir netaip jauni neleidžia laiko veitui: jie mankštinasi, pratinasi dideliem įvykiam. Plienine vienybe susicementavę kovoti ir laisvę laimėt. Daug jų slapstosi, kad vokiečiai nepaimtų verstiniems darbams," rašo iš Londono Nat A. Barrows.

Toliau amerikietis korespondentas nurodo: "jie tiksliai pameta savo dokumentus. Jų pavardės tik numeriai. Slapstosi kur tik galima ir laukia išmušant valandos pulti ir sunaikinti nacizmą."

Francūzų tautą lydi garbinga istorija. Jie niekad nesulinko po priešo smūgiais, kad pasiduoti. Jų pakili — plieniniai užgrūdinta dvasia — vedė francūzus per šimtmečius. Atėjo valanda jiem vėl suvaidinti istorinę rolę už laisvės ir žmoniškumo principus, kaip jie suvaidino rolę 1793 ir paskui 1871 metais.

Iš Francūzijos, pro nacių cenzūrą prasikošusios žinios, kad nesenai ten susirinko francūzų liaudies atstovai ir nepaisant didžiausio nacių ir naciam parsidavusių teroro atlaikė konferenciją. Toj konferencijoj susiėję atstovai vienas kito nepažino. Tai buvo giliausia užkonspiruota konferencija. Ten dalyvavo atstovai nuo Francūzijos Komun. Partijos. Toj konferencijoj buvo atstovai nuo padoresnių socialistų. Buvo žmonės nuo švaresnės dalies francūzų buržuazijos ir nuo valstiečių. Juos visus jungė vienas, generalis tikslas: rengtis į milžinišką kovą, kenkti hitleristam ir sabatažuoti. Gadinti ką tik galima. Žiūrėti, kad nepakenkti saviem žmonėm. Bet nuo sabotažo, nuo partizaniškos kovos būdų neatsisakyti.

Tos giliai užkonspiruotos konferencijos dalyviai, kurie atstovavo darbininkus, valstiečius, inteligentus ir padoresnę dalį buržuazijos priėmė rezoliuciją. Ten jie pareiškė savo plieninį nusistatymą kovoti iki pergalės, kad išgelbėti Francijos respubliką. Savo nutarimuose ryškiai pabrėžė, kad f r a n c ū z ų judėjime už tėvynės išlaisvinimą turi stovėti priešakyje Charles de Gaulle, išbandytas kovotojas, o karinių pajėgų komandierius lai būna Henri Giraud.

Kalbama konferencija įvyko gegužės 25 d. Save pavadino Francūzų Pasipriešinimo Taryba. Ši taryba vadovaus visam slaptam judėjimui prieš nacius ir prieš naciam parsidavusią Lavalio vyriausybę.

Teriojami, žudomi francūzai nekantrauja, kaip nekantrauja visų kitų okupuotų šalių žmonės. Jų kraują laipsniškai naciai varvina: iš jų rankų išplėšė duonos kąsnį ir mirties suvytusią ranka naciai nori priversti kovingus ir nepalenkiamus žmones pasiduoti.

Geriau negu nieko ir pagirtina pradėjimas veržtis į Italijos salą Siciliją. Bet ne to laukia Francūzai ir kitos naciais okupuotos šalys. Laukia tikro galingo fronto. Jis turi būti atidarytas nedelsiant Vakarų Europoj. To nedarant, duodama daugiau progų veikti fašistiniui smakui. — **A. M. Š. Vilnyje.**

ŠYPSENOS

Geral, Kad Vėlai Atėjo

Vienas iš londoniečių pirmu kartu užėjo į koncerto salę, kur buvo griežiama Beethoveno Devinta Simfonija. Paklausęs kiek laiko, atsigręžė į savo kaimyną ir paklausė:

"Kas čia per muzika?"

"Tylėk. Tai Beethoveno Devinta Simfonija," atsakė jam kaimynas, labai užsiinteresavęs muzika.

"Jeigu ir pirmos aštuonios buvo tokios, tai labai gerai padariau, kad taip vėlai atėjau," išstenėjo žmogelis.

Ura!

Teisėjas pradėjo bartis ant publikos, kad neužsilaiko ramiai. "Kuris iš jūsų sekantis pradėsit triukšmą," barėsi jis, "pirmas būsite išmestas laukan."

"Ura!" sušuko kaltinamasis.

Labai Mokytas

"Tavo vyras atrodo labai gabus, ar ne?"

"Taip, jis gali išspręsti tokius uždavinius, kuriuos vaikai turi spręsti mokykloj."

Jis Padvėsė

Mokytoja, per sveikatos pamokas, aiškino vaikams, kad bučiuoti gyvulius yra pavojinga.

— Ar tu negalėtum pasakyti man bent vieno tokio atsitikimo? — paklausė ji jauniausio mokinio.

— Taip, — atsakė jis. — Mano teta bučiuodavo šuniuką.

— Na, ir kas atsitiko?

— Šuniukas nudvėsė.

KORPORACIJOS SLEPIA SAVO AUKŠTUS PELNUS

TORONTO. — Workers Educational Association iškelia viršun, kad korporacijos slepia savo tikrus pelnus, kad nesukelti prieš save publikos opinijos.

Kai kurios išsikiria iš pelno tuos mokesčius, kurie bus sugrąžinti po karo ir tokiu būdu numuša pelną. Kitos suranda kitus būdus.

Pastabos

Cicilija nėra tas didysis antras frontas, apie kurį daug kalbama, bet įsiveržimas į tą salą yra nepaprastai reikšmingas sąjungininkų žygis šiame kare.

Viena, Ciciliją užėmus bus galima traukti aukštyn Italijos žemėn. Užėmus taip vadinamą Italijos "batą," bus arti į Graikiją.

Kita, įsiveržimas į Ciciliją duos daug patyrimo britams, kanadiečiams ir amerikiečiams.

Tuos patyrimus turint, bus galima lengviau užpulti nacius iš vakarų.

—o—

Hitlerio ofensyva rytiniame fronte, kad ir nepaprastai baisi buvo, visai susmuko.

Tai labai svarbus reiškinys šiame kare.

Tas įvarys didelį Hitleriui kinkų drebėjimą. Jis bijos traukti į vakarus iš rytinio fronto savo vyrus ir tokiu būdu bus lengviau įsiveržti į jo kiemą.

—o—

Ruzveltas ir Čiorčilis pareikalavo, kad Italija pasiduotų. Pasiduodama, ji išvengtų didelės pabaudos, kitaip sakant, sunaikinimo.

Italijos žmonės gal ir sutiktų pasiduoti, bet fašistai negi pasiduos. Jiems ar taip galas, ar taip galas.

Kita, Italijos fašistai priklauso nuo Vokietijos nacių. Jie negali išsiskirti.

Jeigu būtų užpulta Vokietija iš vakarų ir Hitleris būtų priverstas apleisti Italiją, tuomet Italijos žmonės gal ir galėtų nublokšti savo fašistus ir padaryti taiką su sąjungininkais.

—o—

Šiuo tarpu eina didelis blitzkriegas žodžiais Ontarijos provincijoj.

Kiekviena partija nori pasirodyti geresnė už kitas.

Kas įdomiausia, tai kad konservativai, kurie mažiausia gera yra padarę praeityje, kada turėjo valdžią savo rankose, nori įkalbėti žmonėms, kad jie yra geriausi.

Vargiai jie ras tokių, kurie jiems tikės.

Už juos balsuos tik tie, kurie nori, kad darbo žmonės būtų varžomi ir išnaudojami.

—o—

Kaip visuomenės opinijos tyrinėjimo institutas praneša, tai Ontarijos žmonės linkę balsuoti už kairesnius žmones.

Šiuo kartu labai daug žmonių, kurie kitais kartais balsavo už liberalus ar konservativus, balsuos už CCF ar kitus pažangius kandidatus.

Žmonės nori ko nors nauja. Konservatizmas nieko nauja nežada. Tai senas kuinas. Jis pilnas reakcinių inkštirų.

—o—

Renkant kandidatus reikia žiūrėti ne tiek į prižadus, o kiek į tai, ką kandidatas atstovauja.

Niekas tiek daug nežada, kiek Ontarijos konservativų vadas pulkininkas Drew.

Bet mes visi žinome, kad jis atstovauja patį dešiniausį visuomenės sluogsnį.

Jo prižadai neturi vertės.

J. Y.

OTTAWA. — Atvyko Sovietų militarinis atašė prie Sovietų legacijos, pulkininkas Nikolai Seabotin. Su juo atvyko ir jo pagelbininkas su sekretorium.

Ar Turime Mes Teisę Dalyvauti Politikoj?

Nemažai ateivių, kad ir senai tapusių Kanados piliečiais, susilaiko nuo politinio veikimo manydami, kad ateiviams nepridera kištis į šios šalies politiką, kadangi mes esame dar jauni kanadiečiai ir daug mažiau teisių turį. Pas daugelį iš tokių ateivių yra mintis, kad daug geriau veikti ką nors senos šalies reikalais, negu kad naujos tėvynės reikalais.

Toks atsinešimas yra klaidingas. Mes esame nauji kanadiečiai, bet mūsų pareigos ir atsakomybė yra vienoda, kaip ir tų, kurie jau senai atsikėlę arba net gimę šioj šalyj. Ir mūsų vyriausybė nepaliuosuoja mūsų nuo tų pareigų. Pavyzdžiui, į kariuomenę yra šaukiami lygiai ir ateiviai (net ir netapusieji piliečiais), kaip ir seni kanadiečiai. Mus vienodai apima ir šalies įstatymai. Prieš įstatymus mes esame atsakomingi tiek pat, kaip ir tie, kurių protėviai atvyko į šią šalį šimtą metų atgal. Tik nepiliečiai truputį suvaržomi, nes tokiems neleidžiama kandidatuoti į valdvietes ir neduodama balsavimo teisių, ir dar kai kurių kitų teisių. Bet ir tokiems nėra uždrausta dalyvauti Kanados politiniame judėjime.

Gyvenime yra patirta, kad visos politinės partijos su mielu noru priima ateivių pagalbą. Dar daugiau, jos siekte siekia ateivių pagalbos. Kada užeina kokie rinkimai, visos Kanados politinės partijos ieško ateivių pagalbos. Yra nemažai atsitikimų, kad ateiviai lošia svarbią rolę nekuriose vietose ir net kandidatais statomi. Kanadoj yra labai didelis skaičius iš Europos atvykusių žmonių ir jie tam tikrose vietose sudaro daugiau gyventojų, negu seni kanadiečiai.

Kalbant iš darbininkiško taškaregio, reikia pasakyti, kad būtų visai blogas pavyzdis, jeigu mes nedalyvautume darbininkų judėjime. Tuomet išeitų, kad seni Kanados darbininkai turi vieni kovoti ir iškovoti geresnes sąlygas ir mums, visiems ateiviams. Tai būtų didelis nedėkingumas iš mūsų pusės, jeigu mes neprisidėtume prie darbininkų judėjimo ir neatliktume savo pareigų. Mes būtume savanaudžiai. Be to, būtų daug sunkiau darbininkų judėjimui. Tos pačios sąlygos būtų daug blogesnės.

Dienos Klausimai

Kalbant apie tuojautines užduotis, prieš mūsų akis stovi bent kelios. Pirmiausiai stovi ir mums, kaip ir seniems kanadiečiams, laimėjimas šio karo. Jūs visi žinotė, kad dabar prasideda sprendžiamos kovos, k u r i o s e svarbią rolę tenka lošti ir mūsų armijai, kurios tarpe turime nemažai ir lietuvių. Mes negalime nei minutei užmiršti šito klausimo. Mūsų užduotis remti visomis išgalėmis visus vyriausybės žygius, kurie reikalingi užtikrinimui mūsų vyrų pergalės.

Kitas svarbus klausimas, tai unijinis judėjimas. Norint, kad po karo gyvenimas būtų žmoniškesnis, mums reikia turėti stiprų ir vieningą darbininkų judėjimą, kuris galėtų daryti didelę įtaką į šalies gyvenimą. Be stipraus darbininkų judėjimo, be darbo žmonių nuomonės pasireiškimo, Kanados gyvenimas gali nueiti ta kryptimi, kuri darbininkam, kaip ir visos šalies progresui, gali būti žalinga. Ateiviai, kurie myli naują savo tėvynę, nori būti darbo žmonių talkininkais, negali stovėti nuošaliai ir nuo šito klausimo.

Kad darbo žmonių balsas būtų girdimas vyriausybės organuose, darbo žmonės stengiasi išrinkti į parlamentus savo atstovus. Dabar kaip tik eina rinkimai į Ontarijos parlamentą. Daugelį darbininkiškų kandidatų nominavo CCF. Kai kur kandidatuoja neprigulmingi darbininkų atstovai, palaikomi pažangesnių organizacijų. Reikia tiems kandidatam padėti. Nei vienas pažangus ateivis negali likti neparėmęs savo apylinkės kandidatų, nepaisant ar jis CCF ar neprigulmingas. Gaila, kad kai kur yra po du ir įvyksta pasidalinimas. Pavyzdžiui, St. Andrews ir Bellwoods apylinkėse (Toronte), kur kairesni kandidatai turi geresnę progą būti išrinktais, yra statomi ir CCF kandidatai. Tai prasta CCF taktika. Bet tas nereiškia, kad del to reikia ignoruoti CCF. Kur nėra kairesnių, tenai reikia dirbti del CCF.

Bellwoods raidinge statomas A. A. MacLeod, visiems gerai žinomas antifašistinis veikėjas. Tai nepaprastai gabus ir įtakingas žmogus. Jis turi geresnę progą būti išrinktu, negu CCF statomas visai nepopuliarus žmogus. Už tai reikia koncentruotis ant MacLeodo. Jeigu CCF pastatytų prieš save klausimą, kad reikia skaitytis su esama situacija, tai ji ištrauktų savo kandidatą, kadangi per miesto rinkimus jų kandidatas gavo visai mažai balsų, o kairesnių pažiūrų kandidatas — Smithas — buvo išrinktas pačiu pirmuoju. Tokiose vietose, kur kairieji turi didesnę įtaką, CCF turėtų nestatyti savo kandidatų ir tokiu būdu nesuskaldyti balsų. Kairieji nestato savo kandidatų, kur nėra progos išrinkti. Jie tose vietose palaiko CCF.

Taip bendrai veikiant, galima pasiųsti į Ontarijos parlamentą nemažą skaičių darbo žmonių atstovų.

Nauja Partija

Kanadoj yra nemažas skaičius kairių pažiūrų žmonių. Nekurie iš jų pirmiau priklausė prie Komunistų Partijos. Daugelis nepriklausė, bet daugelyje atsitikimų pritarė jos politikai ir palaikė ją. Palinkimas prie socializmo šiuo kartu dar didesnis.

Bet minėta partija yra uždaryta. Nors nėra pamato laikyti ją uždarytą, bet teisingumo ministeris, matomai nenorėdamas nusidėti savo pasekėjams Kvebekų provincijoj, laikosi savo ir tiek. Kita, dabar nauja situacija. Susidarymas plataus demokratijų bendro fronto, panaikinimas Komunistų Internacionalo ir kiti įvykiai pastatė prieš akis visiems Kanados pažangiems žmonėms klausimą, kad reikalinga sutverti naują pažangią partiją — tokią, kuri atatiktų dabartiniems siekiams.

Diskusijos tuo klausimu eina labai plačiai. Atrodo, kad bus sudaryta labai plati nauja pažangi partija, kuri galės sujungti apie save visus pažangios minties kanadiečius. Yra tveriami laikini kliubai, renkami atstovai į suvažiavimą, kuriame bus padėti naujos partijos pamatai.

Man atrodo, kad ir mes, lietuviai, turėtume neatsilikti nuo to klausimo. Kur yra pažangios minties lietuvių reikia sutverti kliubus, išrinkti atstovus ir tokiu būdu prisidėti prie kūrimo pažangios partijos. Ta nauja partija bus tokia, kokią ją įsteigs atstovai. Kodel nepakelti suvažiavime ir mūsų balso?

Naujas Kanadietis

Čia matote San Domenico viešbutį ant kalniuko, Cicilijo, kur buvo priešų štabas. Orlaiviai suplеškino jį ir štabą išvaikė pirm invazijos iš jūros.

Nuoširdžiai Sveikina Lietuvius Kovotojus

MONTREAL. — Kanados Lietuvių Nacionalio Komiteto, kuris metai atgal buvo išrinktas istoriniam Kanados Lietuvių Kongrese, padarytas svarbus žygis, būtent, parašų rinkimo blankos po pasveikinimu kovojantiem mūsų broliam lietuviam, dalyviams herojiškoje kovoje prieš žiauriuosius Lietuvos okupantus — vokiškus nazių-fašistų banditus. Montrealo lietuviuose randa didelio pritarimo.

Montrealo mieste parašų rinkimui nuo lietuvių vadovauja Lietuvių Komitetas Prieš Hitlerio Agresiją. Kiek teko patirti iš parašų rinkėjų (o jų yra gana apsčiai), tai lietuviai su didžiausiu nuoširdumu rašosi, kuriuos tik yra proga pakalbinti. Tas parodo, kad Montrealo lietuviai supranta svarbą, įvertina mūsų brolius lietuvius kovojančius, kurie herojiškai kovoja kartu su Raudonąja Armija už išlaisvinimą mūsų brangaus gimtojo krašto Lietuvos, kovodami prieš bendrą laisvojo p a s a l i o mirtiną priešą — vokiečius. Juo daugiau nazių išmuša rytiniame fronte, tuo lengviau bus Kanados kariams vakariniame fronte, tuo greičiau karas bus baigtas, Suvienytų Tautų pergalė laimėta, tuo greičiau Lietuva bus išlaisvinta iš po nazių jungo. Todel. ištikrųjų, mūsų broliai lietuviai kovotojai prieš nazių banditišką slibiną verti mūsų moralės, kaip ir materialės paramos.

Tenka pastebėti, daugumas nusiskundžia, kodel nerenkama aukų, o vien tik pasveikinimai su "sausais" parašais. Tas tiesa, kad mūsų broliams reikalinga, labai reikalinga materialė parama ir labai malonu girdėti, kad pas žmones yra ūpas remti materialiai (ir montrealiečiai yra įrodę savo duosnumą praeityj), bet žinokime, kad yra svarbu ypatingai karo fronte paremti ir moraliai, parodyti ten kovojantiems lietuviams, kad mes visi juos remiame toj sunkioj ir žiaurioj kovoj už išlaisvinimą Lietuvos. Todel dabar pasveikinkime juos savo vardu, o vėliau pasiųsime ir materialę pagalbą. Remkime visokiais būdais jų kovas.

J. Lesevičius
MLKPHA Sekretorius

ONTARIJA PASIUNTĖ 26 VAGONUS DRABUŽIŲ SOVIETŲ SĄJUNGAI

TORONTO. — Komitetas drabužiams rinkti praneša, kad pasiųsta į Sovietų Sąjungą vien iš Ontarijos 26 vagonai drabužių arba 780,000 svarų.

Tas svoris susidėjo iš 588,-149 šmotų įvairių drabužių. Kampanijoj dalyvavo 360 Ontarijos miestų ir miestelių. Viso dalyvavo 800 organizacijų. Kas dar svarbu pažymėti, tai kampanijoj dalyvavo 996 bažnyčios.

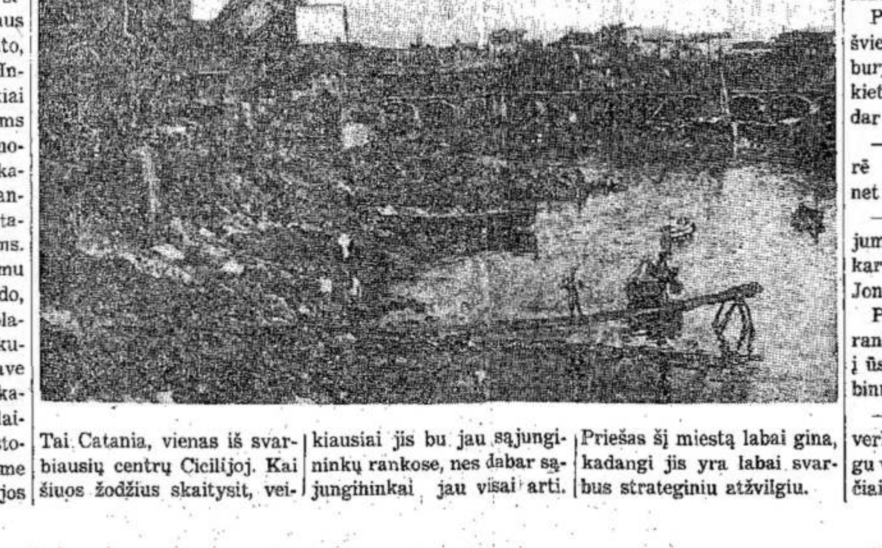

Tai Catania, vienas iš svarbiausių centrų Cicilijoj. Kai šiuos žodžius skaitysit, veikiausiai jis bu jau sąjungininkų rankose, nes dabar sąjungininkai jau visai arti. Priešas šį miestą labai gina, kadangi jis yra labai svarbus strateginiu atžvilgiu.

E. MIEŽELAITIS

ŽIBURYS

Kaip gera Antanukui prisiminti tuos gerus vakarus nuosavoj jų trobelėj. Būdavo, tokiais pat rudens vakarais stuboje, prirukytoje iki lubų ir dvokiančioje kopūstų raugu ir degutu, susirenka visa šeimyna. Tėvas, šeimos galva, pareina vėliausiai. Jis, būdavo, prieina prie durų ir nusikosti, ilgai trepsi prilipusį prie klumpių purvą, praveria duris ir įkiša rudus, šerkšno jau truputį liestus ūsus.

— Tai-garbė Jėzui Kristui, —būdavo jo pirmieji žodžiai.

Šeimyna žegnodavosi ir sakydavo "Amen". O paskui motina ištraukdavo iš užpečkės juodą aprūkusį puodą su bulvėmis, paskui kitą su kopūstais, papiaustydavo svogūnų ir sėsdavo visi prie stalo valgyti. Ir bulvių ir kopūstų tąsyk būdavo iki valiai. Tėvas nusiimdavo kepurę, žegnodavo kaktą pūslėtu grubiu delnu, o paskui motina pildavo į dubenis kopūstus ir valgydavo visi iki soties.

O rudenį toks jau laikas: vėlai dienoja, anksti vakarėja, sutemsta. Susės visa šeimyna: tėvas rąstą tašyti, motina dar ilgai prie pečiaus triūsia, Algė ir Petronėlė lementorių zudryti, o senutė kampe verpia ir vis seka pasaką, ilgą, ilgą, kaip verpstės siūlas. Klausosi Antanukas, ant pečiaus skandoj atsigulęs, snaudžiančią rainąją apsikabinęs, klausosi ir užmiega šilumoje . . .

O dabar taip šalta eiti keliu. Tarsi šermenis, graudžius verksmus švilpia šaltas rudens vėjas. Po gluosniais, kaip rožančiiai, kybo šalti lietaus lašai. O kelias, kelias, — ir neperbrisi per tą purvyną.

Brenda visa šeima, — susilenkę, susirūpinę, nekalbūs. Priešaky, dviratį vežimėlį, paskutinės mantos prikrautą, tempia tėvas, šeimos galva. Šalia jo eina vyresnysis brolis Jonas. Jiedu veik nekalba ir tiktai retkarčiais prabyla, pasiginčija ir vėl nutyla. Toliau eina motina, apsiverkus, skara apsigaubus. Paskui ją, kaip dvi stirnos, brenda sesers. Paskui jas — jisai. Jis, mat, vyras, tai jam motina ir ryšulėlį nešti davė. O iš paskos, toliau atsilikusi, susikuprinusi, sulinkusi, kaip mėnulio delčia, kriukiu purvą badydama, tarsi matodama jo gylį ir tarsi rožančių panosėje šnabždėdama, vos vos jau eina bobutė.

— Bobute, bobut, kur mes einame? — kalbina ją Antanukas.

—Dievas jį čia, tą nevidoną vokietį žino . . . Į dvarą . . . O kad tave, koks purvynėlis . . .

Antanukas ne tuojau suprato, kas čia pasikeitė: vieną kartą tik atėjo viršaitis, ir pora kareivių ir tada čia kažką kalbėjo, viršaitis vis piktai ūsą pirštu vijo ir kumščia daužė stalą. O paskui tėvas pasakė: "Na, dabar eisime. Pasikrausime daiktus, vaikai". Ir Antanukas girdėjo, kaip tėvas sakė verkiančiai prie pečiaus motinai: "Vokietis čia gyvens. Sako, daug jų iš Vokietijos privažiuoja". "O kaip kumelaitė? — paklausė motina. "O kumelaitę — reikia palikti", pasakė tėvas ir prikando ūsą. Motina dar graudžiau ašaromis apsipylė, prisidengusi priekaište. Ir labiausiai gaila Antanukui buvo šyvosios, — ji taip graudžiai išlydėjo juos į kelią. Antanukas apsiverkė, bet brolis, Jonas, pakėlė jį už apikaklės nuo žemės ir piktai, pro dantis iškošė:

— Nebliauk, vokietis juokiasi. Surasim ją, kada grįšim . . .

Ir tas sudomino Antanuką. Bet jis visą laiką nedrįso Jono klausti: "Kada gi grįšim?" Jonas žingsniavo rankas užpakalin susinėręs, šalia tėvo, rūstus ir piktas.

O katė —tai jau toks įnamis, kad ji visada eina paskui šeimininką. Ir rainoji visą kelią, nuo vėjo pašiurpusi, bėga šalia bobutės, ir kas ją žino — gal su jąja bobutė ir kalbasi vis. . . .

Ir taip ilga graudžia vilkstinėle, su maišeliais, su ryšulėliais išsitiesė kelyje visa Butkaus šeimyna. Vakarėjo. Buvo šalta, purvina. Jie ėjo į dvaro pusę. Dvare jie bus kumečiais. Toks, sako, dabar viršaičio sprendimas. Be darbo, sako, nepaliks, vis duos darbo. Bet Antanukas taip ir negali suprasti, kodėl taip, kodėl kumečiu, jeigu jie savo kampą turi? O broliui, Jonui, taip ir pasakė viršaitis: "Tu, bra, čia be reikalo slampinėji. Reikės tau Vokietijoj darbo duoti . . ." O Jonas, sako, rusčiai atsakęs viršaičiui: "Pažiūrėsim, kaip aš tau važiuosiu . . ." Susipyko, sako, jiedu. "Nu, ir pažiūrėsim, varle", pasakė viršaitis.

Antanukas paliko bobutę ir prislinko arčiau Jono. Pasigavęs jį už skverno, timptelėjo.

— Nu, kogi, murzi? — tarė Jonas, paėmęs jį šaltais pirštais už kaklo.

— Tu . . . Jonuk . . . tu. . . — rydamas seiles, žodžio gerai negalėdamas ištarti, pradėjo Antanukas. — Sakei tu man, kad grįšim. O pasakyki, kada grįšim, va?

Jonas nusišypsojo.

— Smalsus tu, kaip matau. Pamatysi, grįšim . . . Na, tėvai, toliau aš neisiu. Matosi jau dvaro žiburys.

Prietamsoj, iš tolo aiškiai švietė didelis dvaro namo žiburys. Tenai dabar sėdi vokietis, gal daug vokiečių ir dar lėbauja. Jie sustojo.

— Na, ką gi, eik . . . — tarė tėvas sausai, pro ūsus, net nepažvelgdamas į Joną.

— Juk matai, negalėsiu su jumis gyventi, — lyg dar kartą paaiškindamas tarė Jonas.

Paskui jis paspaudė tėvo ranką, pabučiavo apkabinęs į ūsą. Motina verkė, apsikabinus Jono kaklą.

— Nu, neverk, mama, neverk . . . Ašarų pritrūks, jeigu verksi dėl visko, ką vokiečiai mums padarė, — sakė Jonas, tapsendamas ją per petį.

Antanukui jis pakėlė smakrą ir perbraukė delnu per purviną jo veiduką.

— Nu lik sveikas, pipire, auk didelis . . .

Ir jis nuėjo. Antanukui staiga taip liūdna pasidarė, taip tuščia, kažko trūko. Vienu ypu jis nuklampseno per velėnas ir pastvėrė Joną už skverno:

—Kur tu, Jonai? — šūktelėjo Antanukas iš paskos. — Į Vokietiją?

Jonas stabtelėjo, patylėjo valandėlę ir tarė:

— Vėliau suprasi . . .

Ir vėl ėmė citi.

— Tėveli, — atsisuko Antanukas į tėvą. — tėveli, tai jau tur būt, pas partizanus Jonas nuėjo?

Tėvas nieko neatsakė.

Antanukas vėl atsisuko Jono link, norėjo dar paklausti, bet šis jau visai pranyko nakties tamsoje, ir vis silpniau buvo girdėti tolumoj nutolstą jo žingsniai.

— Matyt, kad ten . . . susimąstė Antanukas, ilgam užsižiūrėdamas į tamsą nuėjusiojo kryptimi. — Kaip gaila, — pagalvojo jis, — ak kaip gaila, kad aš dar tik toks . . . Eičiau ir aš dabar su juo kartu.

O paskui jis nušlepsėjo per purvą ir prisijungė prie jau pajudėjusios vilkstinės, kuri ėjo į tolį, gaili, menkutė, su maišeliais, su ryšulėliais ant nugarų, o iš paskos, šalia bobutės kriuko bėgo rainoji katė. Tolumoje švietė dvaro žiburys . . .

Generolas Montgomery, kuris vadovauja britams ir kanadiečiams Cicilijoj. Jo komandoj Aštuntoji britų armija atliko daug garbingų užpuolimų Afrikoje. Dabar jo armija, padedama kanadiečių, muša priešus Cicilijoj.

Generolas Patton, amerikiečių komandierius. Jo komanduojami amerikiečiai taipgi daro didelį progresą Cicilijoj. Jie eina kairiu šonu, kai britai ir kanadiečiai dešiniu. Bet abieji veikia kaip viena jėga.

OTTAWA. — Kariuomenės autoritetai iškėlė viršun, kad 8,000 Kanados kareivių apsivedė stovėdami Britanijoj.

Nežiūrint to, kad jų žmonos gyvena Britanijoj, atsitikime kokios nelaimės ar žuvimo fronte, antrašas bus paduotas Kanadoje, tai yra, kareivio antrašas, o ne jo žmonos.

Kas Tie, Kurie Sugrįžo?

PETRAS CVIRKA

Į okupuotą Lietuvą grįžo vokiečiai, repatrijavę 1941 metų pavasarį į savo faterlandą. Vokiečių okupacinė valdžia priėmė grįžusius repatrijantus išskėstomis rankomis. Jiems tuojau buvo atiduotos lietuvių įmonės, geriausi ūkiai, gražiausi namai Lietuvos miestų centruose, vadovaujamos vietos krašto administracijoje. O lietuviai, prievarta turėję atiduoti savo triūsu ir prakaitu įgytą turtą repatrijantams, išgrūsti į Vokietiją grėvių kasti.

Kas gi tie grįžusieji, taip vadinamieji, Lietuvos vokiečiai? Tai vokiško imperializmo, karinės vokiečių žvalgybos agentai, įsikurdinę Lietuvoje įvairiais laikotarpiais, įvairių specialistų, meistrų, prekybos firmų atstovų, pastorių, malūninkų, technikų priedangoje. Tai vokiška penktoji kolona, šnipinėjusi, skleidusi Lietuvoje prūsišką ir hitlerišką dvasią. Pirmosios vokiečių okupacijos metu, 1914-1918 metais, Lietuvos vokiečiai buvo ištikimiausi okupacinės valdžios pagelbininkai ir pikčiausi lietuvių tautos priešai. Savo kruvinais darbais jie toli pralenkė net tuometinės kaizerinės armijos žandarus Lietuvoje.

Štai, keli faktai, kuriuos aš pats gerai atsimenu. 1915 metais vokiečiams okupavus Lietuvą, mano gimtajam Veliuonos miestelyje gyvenęs vokietis Bundžius tuojau stojo okupantų tarnybon. Nuo jo malonės priklausė tuomet net šimtų žmonių gyvybė. Važiuodamas per kaimus su vokiečių žandarais, jis savo lazda parodydavo į tas sodybas, iš kurių galima atimti arklį, karvę. Bundžius reikalavo, kad žmonės jam bučiuotų ranką. Kai 1916 metais Veliuonos dvare vokiečiai kruvinai nuplakė trisdešimt penkis valstiečius už grūdų nepristatymą, Bundžiaus lazda buvo kruvina nuo smūgių, su tokiu žvėrišku malonumu jis kankino žmones. Kitas vokietis, malūninkas Pušas, gyvenęs tame pačiame valsčiuje, Pakalniškių kaime, už įvairius pasitarnavimus okupacinei valdžiai per porą metų taip pralobo, jog, kaip žmonės kalbėjo, galėjo savo malūno girnų akmenis atliedinti iš gryno aukso. Pas Pušą suplaukęs turtas buvo šimtų ir šimtų vietos gyventojų turtas, įgytas jų darbu ir prakaitu. Tai buvo lietuvių ašaros ir kraujas.

Kaimyniniame Skerdžiaus valsčiuje, Motiškių kaime, nuo senų laikų gyveno vokietpalaikis Biulovas. 1917 metais jis įskundė penketą savo kaimo lietuvių okupantų valdžiai, esą, jie apnakvinę pabėgusius iš vokiečių nelaisvės rusų kareivius. Skundas buvo nepagrįstas, tačiau valstiečius suėmė, išvežė į Jurbarką, ten privertė juos išsikasti duobes ir sušaudė. Ariogalos mieste gyveno vokietis smuklininkas Šukertas, kuris vokiečiams okupavus Lietuvą pasižymėjo tuo, jog, nusikaldinęs ypatingas reples, važinėjo su vokiečiais po kaimus ir neklusniems valstiečiams prievarta, su gyvos mėsos gabalais, lupo dantis. Tas kruvinasis "dantistas" tiek žmonėms įsipjovė, jog lietuvės motinos dar ilgai po to gąsdindavo prasižengusius vaikus šiais žodžiais: "Palauk, aš atiduosiu tave Šukertui. . . Na, ateis Šukertas su replėmis — bus tau . . ."

Čia aš suminėjau tik keletą faktų apie Lietuvos vokiečius iš savo apylinkės. O kiek baisių tragedijų, kiek nekaltų aukų krito visoje Lietuvoje, tiesioginiai prie šitų niekšybių prisidėjus vietos vokiečiai?

1918 m. žlugus kaizerinei Vokietijai ir jos okupacinei armijai pasitraukus iš Lietuvos, didelė dalis vokiečių kolonistų viešėlto pasiliko mūsų krašte.

1940 metais, Lietuva pasiskelbus tarybine socialistine respublika, Lietuvos vokiečių išdavikiškiems darbams ateina galas. Jie priversti apleisti Lietuvą. Čia ryškiausiai pasireiškė ir atsispindėjo Lietuvos vokiečių veidas. Nenorėdami, kad jų turtas patektų į teisėtų krašto šeimininkų — lietuvių rankas, vokiečiai prieš apleisdami Lietuvą, dirbtuvėse gadino mašinas, ūkiuose skerdė veislinius gyvulius, laužė ūkio mašinas, nuodijo šulinius. Biržų vokietis Kroncas, apleisdamas savo ūkį, iškorė net savo šunis ir kates, kad niekas gyvas nepatektų į lietuvių rankas. Pavilkio dvaro savininkas vokietis Liudvigas, o taip pat daugelis Tauragės, Skirsnemunės ir kitų vietų vokiečių, prieš apleisdami savo sodybas, iškirto su šaknimis uogų ir vaismedžių krūmus.

Tokie tat buvo Lietuvos vokiečiai, pritvinkę neapykantos lietuvių tautai, nekenčią lietuvių kultūros. Pavydėjo lietuviams net vaismedžio, net šulinio vandens prie vieškelio . . .

Ir tie šulinių nuodytojai, vaismedžių kirtėjai, dantų lupinėtojai grįžo. Jie grįžo išalkę, įtužę, godūs, kerštingi, nekenčią visko, kas lietuviška. . . viską pasiryžę praryti, suėsti ir vokiškai suvirškinti. Jie grįžo pasigalandę dantis ir iltis.

Čia matote sekciją sąjungininkų invazijos laivyno, besiartinant jam prie Cicilijos. Virš 2,000 laivų dalyvavo invazijoj. Vieni gabeno kariuomenę, kiti ginklus, treti amuniciją, o kiti vėl ką nors. Karo laivai suteikė ne tik apsaugą, bet ir padėjo sutriuškinti fortifikacijas. Priešo laivai nedrįso nei pasirodyti prie Cicilijos.

UOSIŲ UOGOS—VAISTAS

Kalnų uosių uogose yra apščiai gydančios cheminės medžiagos, vadinamos **hexenolactonu.** Ta medžiaga stabdo nereikalingų mėsų augimą, ypač kūno paviršiuje, o paakstina sveikų kūno audinių augimą, kaip atrado anglai Oxfordo Universiteto profesoriai Medwar ir G. M. ir R. Robinsonai.

Hexenolactono yra ir visoj eilėj kitų augalų, bet kalnų uosių uogose yra daugiausiai. Dar nežinia, ar ši medžiaga tiks kaip vaistas prieš vėžio ligą.

VOTIS PLAUČIUOSE

Maskvoj Botkino ligoninėj atidengta kaip geriau gydyti atsiradusią votį ant plaučių. Iki šiol tokia votis skaitydavosi labai pavojinga: dažnai reikėdavo daryti operacijas.

Newyorkiškis daktaras Arthur Chace praneša, kad Sovietų Sąjungoj išrasta gaminti vaistas iš pušų sakų ir iš alkoholio. Tais vaistais pasekmingai išgydoma atsiradusi ant plaučių votis-skaudulys.

Tai senasis Syracuse miestas Cicilijoj, matęs daug kovų praeityje, Bet jis niekad nebuvo taip greitai užimtas įsiveržėlių, kaip kad šiuo kartu. Jis buvo užimtas britų ir kanadiečių antrą dieną po išsikėlimo ant salos.

Ką Sakė J. Paleckis Įteikdamas Medalius

MASKVA. — Tarybinės Lietuvos Aukščiausios Tarybos prezidiumo pirmininkas Justas Paleckis, Sovietų Sąjungos Aukščiausios Tarybos prezidiumo vice-pirmininkas, įteikdamas Sovietų Sąjungos ordinus ir medalius birž. 25 d., savo kalboje, tarp kitko, sakė:

— Dažnai sakoma: "Karas gamina didvyrius." Tačiaus mūsų didvyrius pagamino ne tik karas, bet visas tas herojiškas gyvenimas, kurio mūsų kraštas pasižymėjo per paskutinius 25 metus. Ši didvyrybė pasireiškia ir kasdieniniame gyvenime. Tokį heroizmą mes matome asmenyse, atvaizduotuose sovietinio rašytojo Feodoro Gladkovo kūriniuose. Tai žmonės, kurie po 1918-1920 m. pilietinio karo puolėsi su dar nematyta energija atsteigti sugriautus fabrikus ir dirbtuves, statyti Sovietų pramonės milžinus, rodydami tikrąją didvyrybę šiame darbe.

Daug tokio heroizmo yra mūsų gyvenime, o stipriausiai jis pasireiškė kare. Niekšiškas, galingas priešas pirma buvo sustabdytas, paskui mes pradėjome jį sumušti ir buvome tikri, jog jį pribaigsime.

Mūsų armijos ir mūsų talkininkų armijos ruošiasi lemiamiesiems mūšiams, kurie pabaigs karą, atneš senai lauktąją pergalę ir taiką, kuri duos mums progą nutiesti naujus gyvenimo pamatus. Bet šio tikslo besiekdami, mes turėsime parodyti dar daug daugiau heroizmo, kaip mūšių fronte, taip ir darbe užfrontėje.

Jūsų asmenyse aš sveikinu mūsų liaudies rašytojus, kuriuos Sovietų vyriausybė apdovanoja šiais garbės ženklais. Aš sveikinu rusų liaudies rašytoją Gladkovą, kuris, gyvendamas didžiojoj mūsų gadynėj, vienas pirmųjų pamatė ir atvaizdavo visą šios gadynės ir stebėtinų jos žmonių reikšmę ir didybę. Jo apysakose nupiešti vyrai ir moterys šiandien kovoja patrijotinio karo frontuose ir nuolat daro herojiškus žygius.

Aš sveikinu savo tautietį, lietuvių rašytoją Liudą Girą, žymųjį lyrikos poetą ir pasišventusį kovos čampioną už žmonių reikalus, kuris vienas pirmųjų įstojo į tautinius (lietuviškus) Raudonosios Armijos dalinius, kur jisai ir kovoja kaipo komandierius ir kaipo poetas.

Sovietų Sąjungos Aukščiausios Tarybos prezidiumo vardu aš visus jus sveikinu gautais jūsų ordinais ir medaliais ir linkiu tolesnių pasisekimų jūsų kovoj ir darbe.

Įvairios Naujienos

UNIJŲ VADAI REMIA INVAZIJĄ CICILIJOS

OTTAWA. — Sąrišyje su invazija Cicilijos, visų unijų centrų vadai užgyrė kanadiečių dalyvavimą invazijoj ir prižadėjo dėti visas pastangas, kad jiems būtų suteikta viskas, ko tik reikalinga.

A. R. Mosher, Canadian Congress of Labor prezidentas, pareiškė, kad darbininkės ir darbininkai produkcijos fronte pilnai sutinka su ministerio pirmininko Kingo pareiškimu, kad visi kanadiečiai turi stovėti su kovotojais. Jis taipgi ragina, kad vyriausybė sutvarkytų savo politiką linkui darbininkų ir tokiu būdu padidintų produkciją.

Panašiai atsilieپė ir kitų unijų vadai.

KANADOS PRIJUNGIMAS YRA JUOKINGAS, SAKO MR. LA GUARDIA

Winnipeg. — Pračjusią savaitę čia lankėsi New Yorko majoras La Guardia, bendros Kanados - Jungtinių Valstijų Apsigynimo Tarybos narys, ir savo pasikalbėjime su spaudos atstovais pareiškė, kad kalbos apie Kanados prijungimą prie Jungtinių Valstijų yra juokingas dalykas.

Tokio sujungimo nei kanadiečiai, nei amerikiečiai, nei kanadiečiai.

Šiems dviems kraštams esą lengva gražiai sugyventi ir be susijungimo.

SENO REŽIMO LIEKANOS

SYDNEY. — Australai plačiai diskusuoja dviejų Australijos karininkų patraukimą į karo lauko teismą už tai, kad jie gėrė kartu su savo kareiviais.

Žmonės labai pasipiktinę, ir manoma, kad todėl tie karininkai nebus baudžiami.

ALEKSIEJUS TOLSTOJUS

DRĄSUOLIAI

Iš fronto gyvenimo

(Tęsinys)

Iš dešinės pasirodė beržų alėja, Šmelkovas tuoj suprato, pasuko į alėją, pro akis pralėkė balti kamienai, ir mes įsiritom tiesiai į sovchozo kiemą, prie garažo.

Nesustabdydamas Šmelkovas apsuko mašiną ir padavė ją atgal, neva benzinui įpilti. Keletas vokiečių kareivių šoko atidarinėti garažo durų. Ot, gerai, kad Hitleris nemokė jų protauti ir greit susivokti. Šmelkovas, o jam įkandin ir antroji mūsų mašina, apsisuko, užgesino šviesą ir visu greičiu dūmė atgal į beržų alėją. Užpakaly pradėjo šaukti, šaudyti, bet mes jau išvažiavom į kelią, kur vis dar ėjo autokolona, ir visai teisėtai, kaip žmonės, ką tik prisipylę benzino, pralenkėm tankus ir pasukom į aukštus rugius.

Auštant privažiavom mes miškelį ir čia pritrūkom benzino. Paslėpę sunkvežimius, sėdom užkandžiauti. Staiga Petrovas, įkandęs sausainį, pasuko galvą, pašoko, puolė į paparčius, — ten kažkas sucypė, — ir jis jau tempia už rankos kokių devynerių metų berniuką, kirptais plaukais, bukanosį, piktom akimi.

"Na, ko tu? Matai, kad savas, paleisk, — sako berniukas, — aš maniau, kad jūs — fašistai . . ."

"Ką tu čia veiki, išdykėli?"

"Aš čia žvalgas. Mes su seneliu Oksenu darbuojamės . . ."

Pasirodė, kad tas vaikas ir dar penki tokie pat juodakulniai liko vienkiemy su aštuoniasdešimties metų seniu Oksenu. Vyrai, moterys su mažais vaikais ir galvijais išėjo į miškuotas balas, iš kur pradėjo partizaninę kovą. Štabas buvo vienkiemy, pas senelį Oksenų. Šeši jo berniukai ištisas dienas zujo po apylinkes, nebijojo net prie vokiečių prieiti — neva sausainių paprašyti, — viską matydavo, viską sužinodavo, o vakare pranešdavo seneliui. Naktį vienkiemyj rinkdavosi partizanai, ir senelis paskirdavo jiems darbą: tokioj, štai, vietoj apsistojo štabas — reikia jį sunaikinti, į kitą vietą atvežė benzino, ten atvyko tankų būrys, kurį reikia susprogdinti.

Berniukas pasirodė labai sumanus: saulei dar nepatekėjus, jis nuvedė mus į kitą miško galą, — šliaužė velniūkštis, kaip driežas, paparčiuose, mes vos galėjome spėti paskui jį. Ten miško gale stovėjo kilnojami benzino bakai ir penki naikintuvai.

Atlikome šį reikalą be didelių sunkumų. Kai sugriaudė mano snaiperių šūviai, ir vokiečių sargybiniai, vaikščiojį, kad neužmigtų, prie savo apkasėlių, griuvo nosim į žemę, mes iššokom iš paparčių — "Ura!" Šitas šauksmas smarkiai veikia vokiečių nervus, tai ne staugiančios bombos! Pasipylė fašistai iš žemės, iš plyšių, — kas išsyk rankas aukštyn, kas, lyg apkvaišęs, sukasi aplinkui, šaudydamas iš automato. Vieną lakūną ištraukėm tiesiai iš naikintuvo, už parašiuto diržų. Šio darbo liudininkų nepalikome. Padegėm benzino bakus ir lėktuvus ir sugrįžom į mišką. Berniukas mums sako:

"Aš bėgsiu, sudie, pasakysiu seneliui, nes jis rengėsi siųsti į aerodromą didelę partiją . . ."

Čia praleidom visą dieną. Girdėjom, kaip pravažiavo tankai ir iššukavo mišką kulkosvaidžiais, bet mes buvom gerai pasislėpę. Naktį nutarėm leistis išilgai Daugavos, ieškodami silpnos vietos. Fašistai nelaiko ištisinio fronto, — jie puola galvotrūkčiais, siaurais kyliais, ir, jei tavo makaulė veikia, visada galėsi prasmukti.

Naktį ėjome išplėstu frontu, su kulkosvaidžiais sparnuose. Tolumoj pleškėjo D miestas, ugnis per visą miestą siekė pačius debesius. Fašistai tokias iliuminacijas mėgsta labiau už kiną; šaudo aplink degantį miestą iš lėktuvų į bėgančius gyventojus, suvarydami vaikus, moteris, senius atgal į ugnį.

Na, gerai . . . Mes buvom tiek įsiutę, — patys ieškojom su kuo susikibti. Sustabdėm lengvą mašiną su trimis karininkais ir prieš mirtį privertėm juos pasukti savo snukius D. miesto link, kad tas reginys pasirodytų jiems nebe toks įdomus, kaip kinas. Perpiovėm daug ryšių laidų. Užpuolėm koloną iš dvylikos cisternų, išnaikinom tarnybą, išpylėm ir padegėm benziną, paskui ir patys gailėjomės — per daug ryškus apšvietimas išėjo. Susekėm tris palengva čjusius tankus, ir pagailo, kad neturim padegamųjų butelių. Vis dėlto Petrovas ir du raudonarmiečiai granatininkai, pasislėpę už kelio krašto ir sviedė granatų ryšulius, kiekvienas po savo nužiūrėtu tanku. Priešakinis tankas stojo pėstu, du kiti, patrūkę, tegalėjo pyškinti aplink, į tamsumą.

Taip ėjome visą naktį laukais, miškų tarpais ir pasiekėm vienkiemį, kur vokiečių, matyt, dar nesirodyta. Vienam kitam name langinės buvo uždarytos, kieme — nė žvirblio; staiga vienoj trobelėje, ant šiaudinio stogo prieš švintant sugiedojo gaidys. Matom, prie slenksčio stovi mažiukas plikas senis su sudžiūvusia senele ir laukia mirties.

"Seni, — sako ji, — juk tai, rodos, mūsiškiai."

Ir pradėjo žegnoti mus ir kiekvieną bučiuoti. O mums ne su senele bušiuotis — alkani buvom. Senis atnešė kepalą duonos ir pradėjo raikyti ir dalyti mum riekes, o senelė tepė jas medum, pritardama: "Valgykit, brangieji, valgykit, užtarėjai. . ."

Dienoti vienkiemy buvo nepatogu. Senis apsiavė batais, užsimovė avinę kepurę ir nuvedė mus mišku, balomis į kaimą, kur buvo partizanų ligoninė. Subėgo visas kaimas, moterys nuvedė mus į trobas. Nenorėdami gerų žmonių įžeisti, turėjome nusileisti: žmogus iš kelionės subloges ir purvinas, pagal senovišką paprotį jį reikia apiplauti, pavalgydinti, pamylėti. Moterys pačios nuavė mums batus, kieno kojos buvo nutrintos — apiplovė jas; davė švarutėlius autus ir ėmė vaišinti mus viskuo, kas tik krosnyje buvo.

Petrovas, — žiūriu, ir vėl sugiebo, akys sudrėko, rūku apsitraukė . . . Prisispyrę prašė mus valstiečiai likti su jais, partizanuose . . . Ir mes to geidėm. Bet — tarnybos pareiga . . .

Leitenantas Žabinas lengvu judesiu kilstelėjo . . . "Oras!" — sukomandavo jis. Žolėj, lazdyne tuoj kilo judėjimas. Padangėje, aukštai išryškėjo penki fašistų bombnešiai. Nė trijų minučių nepraėjo po to, kaip ryšių punktas pranešė apie tai aerodromui, — ir jau pasirodė mūsų naikintuvų grandis. Kaip įtemptos stygos — grėsmingai ir stipriai — gaudo, jie, stačiai kildami prie bombnešių rikiuotės . . . Ir sunkios fašistų mašinos, žybtelėjusios sparnais, norėjo pasukti. Bet buvo jau vėlu . . . Iš išblėsusio dangaus pasigirdo silpnas kulkosvaidžių eilių traškėjimas. Naikintuvai baigė prisivyti priešus. Vienas bombnešis sverdelėjo, lestelėjo snapu ir nėrė žmyn, palikdamas ilgą dūmų juostą . . .

(Galas)

ENGLISH SECTION

From the Editor's Chair

When a garage man makes a mistake,
he adds it to your bill.
When a preacher makes a mistake,
no one knows the difference.
When a lawyer makes a mistake, it was
just what he wanted;
he has a chance to try the case all over again.
When a judge makes a mistake,
it becomes the law of the land.
When a doctor makes a mistake,
he buries it.
But when the editor makes a mistake
— **Good Night!**

But I, I wish I had something to make a mistake in and get complaints. So please, everyone, send in some material for our page. We should like to have the page appear once a month. That's possible only with all possible co-operation.

And again, everyone everywhere, write to your page and so make yourselves heard.

—o—

My apologies to those correspondents who wrote in ever so long ago and have waited so patiently for the page to appear. I don't as a rule pass the buck — the Editor is always wrong — but to tell the truth I was waiting to hear something from Montreal. The "something" finally came the day after this page went to press, which meant a slight revision. Thank you Vera for your effort. I din't mind the extra work; and so, here is all that's available.

Many thanks to Lily Sarapas for her interesting report on the Toronto activities. She did much work on it, revising it twice to bring it up-to-date. I am sorry to say that it is again 'way behind the activities. Thank you again, Lily and Company!

This page had been planned for the middle of June, to mark two years of the beastial Nazi occupation of the Soviet Republic of Lithuania. This was June 22. But it was put off until too late.

For that day, June 22, I had a little story to tell, illustrating that, as in other countries groaning under Nazi occupation, so in Lithuania the fighting spirit of its people has not been extinguished. How deeply rooted is the hatred of our people for the German invaders is vividly shown by this story whose author is Maurice Hindus, the well known author-traveller. It first appeared in the N. Y. Herald Tribune, and I give it to you now.

—o—

AFTER TWO YEARS OF NAZI OCCUPATION

One hot day, tired and sweaty German troops halted for a rest in ruins that had been a Lithuanian village. Suddenly there broke into the air the song of a nightingale. The Germans turned their binoculars on nearby grove, but they coud not spy out the bird. They did see a young boy sitting beside a ditch, whistling on a stick.

When the Germans came upon him, the boy looked as though frightened. He was rolling something in his mouth. An officer demanded to see it, and the boy took out a handsome little whistle he had used to imitate the nightingale. The Germans admired the whistle, praised the boy's ingenuity and persuaded him to whistle again. "I can imitate a cukoo, too," he said, and proudly proved it.

Questioned, the boy said he lived alone among the ruins, getting along as best he could. Yes, he knew the road to the next town. "I used to go on that road to the millpond to catch fish."

The officer promised him a shiny cigarette lighter if he would act as a guide. "But if you fool me, I will twist your head off!" he threatened.

As they marched, the officer pointed to the woods ahead. "Are there guerillas in there?" he asked. "Do you mean mushrooms?" the boy asked innocently, and went on to enumerate the kinds growing there. The officer asked no more questions.

Playfully the boy started to whistle again, 32 times like a nightingale, twice like a cuckoo. The Germans rather liked the joviality of their companion and said nothing. But deep in the woods lurking guerillas knew the meaning of the bird songs — 32 Germans and two machine guns were on the road.

Once whitin the woods, the boy, fleet as a rabbit, darted off. From the concealing birches came a hail of bullets. Not one of the Germans remained alive.

Morris Degutis

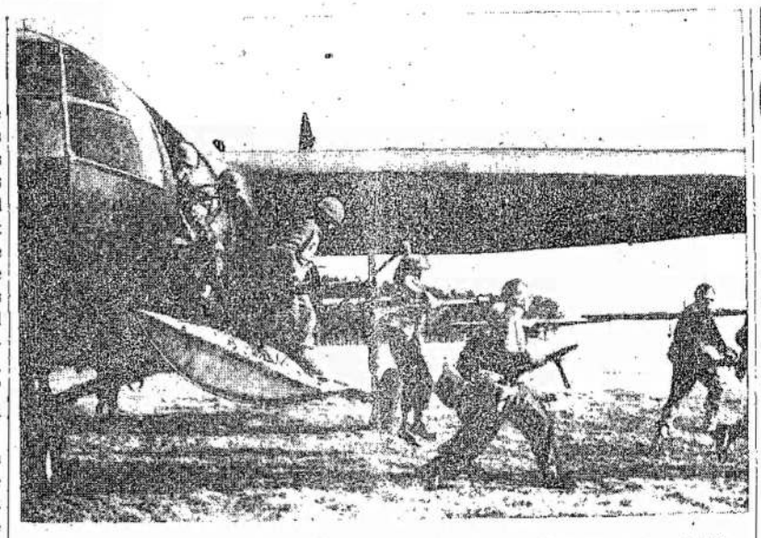

Paving the way for seaborne assault, British and U. S. airborne troops carried by glider and parachute invaded Sicily four hours before the first landing barge touched its shore. It was the first use made by the Allies of glider-borne troops such as these being trained in Britain.

The Montreal Lithuanian Choir Visits The Dominion Capital

(Editors Note: This report is definitely out of date, as this page has been very slow in growing due to lack of response to my plea for correspondence especially from Montreal. However, I feel sure it will still be of interest to many, as the personal opinions of this Ottawa correspondent are voiced.)

At the January meeting of the LLD Ottawa branch, R. Degutis suggested that: "Since in the Long and Glorious History of Canada's Capital the Baltic Peoples have never shown themselves capable of undertaking a task of responsobility, let us, the nine Lithuanians of Ottawa, take the initiative by arranging a concert in aid of some worthy organization doing war work."

Accordingly, Montreal was asked for a few artists, and responded with the whole choir — thanks to Joe Urbonavičius. We were astounded, as we had no way of accomodating such a large group overnight. R. Degutis, the president of our group, and yours truly went to Montreal to discuss the project further. We were assured that the Montreal pople were willing to come on the morning of the concert and return the same evening.

I personally, enjoyed the trip, for I met a swell bunch of Lithuanian youths and maidens who told me they were already practising for our concert.

The big day was to be Sunday, May 2. The largest theater in Ottawa, the Capitol, was the home for the concert.

On Saturday, May 1, Mrs. Anne Kilikevičienė and Bruno Juraitis arrived here to check all arrangements. The program was rearranged to suit us.

Sunday turned out to be a swell day: the sun shone, and it was very warm. Most of the crowd came by train at 11.30 a. m. A party of six travelled by car. At 12.30 we congregated at the Capitol's mezannine for lunch. A group of Red Cross workers arranged that for us.

Then it was time to prepare for the concert. It was scheduled for 3 p. m.

Mrs. Eggleston, the mistress of ceremonies, dressed in a native Lithuanian costume, welcomed the audience of approximately 1,600 people in both Lithuanian and English.

The concert opened with four songs by the choir; songs were Lith. and English.

Then Soffie Juškevičiutė showed us how to play a violin. Mary Labunis and Jane Juraitis followed with a duet. They sang two songs: "Song of the Prince" in English; "I loved your Eyes" in Lith.

Seven year old Miss Labunaitė brought the house down with her vocal solos.

Then came the feature — European Waltz. In this little bit of heaven Ann Kilikevičienė and S. Minotaitė sang in Lithuanian "Let's celebrate the first of May." Denny Juraitytė, Steffie Minotaitė, H. Petronytė; Jane Juraitytė, Bernie Petronis, Vicky Adams, Steve Laskauskas, and Victor (Killer) Kiello danced. They did so well that I heard more than one girl in the audience exclaim: "Why can't Ottawa boys waltz like that!" No

(Continued on Page 6.)

We Present: — "Interview of the Month"

Joe Murauskas, better known as "cousin Joe," has suddenly found hosts of friends and "relatives" in this part of town. And the reason? Why, Joe is our Financial Secretary, — Treasurer to morons.

Coming from wild and wooly Edmonton last fall to join our group, he quickly adapted himself to Eastern ways, and most capably fills his position.

When asked to say something — what's huzzin cousin? — he merely answered: "Well, so I don't like Toronto's streets, but it's warmer here. I like bicycle riding, movies, chocolates, Joan Bennett, and mystery stories."

About the Club: "Well, I'd like to have a yearly affair, a real big banquet, say at the Royal York, er sump'in," was the laconic reply.

BREEZY BRIEFS BY "BUSY BUSY"

President John on the memorable eve of our initiation was speaking, profusely prompted from the sidelines by exuberantly enthusiastic club members. (Sure there was nothing but coffee to drink?). This went on for about five minutes, but finally he silenced the pack with, quote: "Who the h--'s supposed to be saying this speech anyway?" unquote. Forcefull, ain't he?

—o—

Incidentaly, did we tell you about the time he and Peter got lost in the Egyptian Room at the Museum? Oh, mummy!

—o—

Guess who evinces a lively interest in all our doings, always there with a willing ear and a helping hand to offer to anyone in need. In fact, just to know her is to feel the force of her personality. Her friends say:

"She'll do to take along!"

(To take her where? — the editor wonders.)

—o—

And we end with a limerick: —

There once was a girl
named Stella,
Who never was stuck for
a fella.
But the tables were turned
When they finally learned.
That her sister was like Cinderella.

Report on the Doings Of LLD "105"

by Flash, your official Club Reporter

You may not have heard of '105' yet — so let's start at the begining.

Congratulations were in order, approximately three months ago, to the 105th Group of the LLD of Toronto to which was officially initiated by our parent group, the 162nd, with a most enjoyable tea dance.

Even this was not the beginning of our activities, much to my sorrow. For, not having realized my position as the reporter (I'll never forgive 'em) I took no notes of the preliminary meetings. So, to stem the rising tide of criticism, I hereby apologize beforhand for the deficiencies of my memory.

—o—

Through the grapevine system (not the squeezins), an announcement was circulated to the effect that on the coming Sunday we'd have a meeting of the youth. Thanks due here for the effort of Clemy Keveža.

The result of the meeting was the birth of our Club — LLD Group 105 or "The Lithuanian Literary Youth Section of Toronto." (How can I help it that the initials don't jive with LLD.)

Electorally speaking, we have:

John Barnett — President
Rene Pazero — Secretary
Joe Murauskas — Treasurer
Lily Sarapas — Reporter

Entertainment Committee:

Clemy Keveža, Jenny Savickas, Art Kaptainis, Peter Alksnis.

—o—

Our Action Committee rightly deserve their name, for immediate plans were laid for the following weeks — and carried out, too. Let me line them up so that you may gaze and wonder.

— Dance, Wednesday
— Tour of the Museum, Sunday
— Debut on April, 2nd. (More later).
— Bowling and dancing, Saturday
—Hike to the Lake Front, Sunday
— Dance, Wendnesday.

At this point we take our hats off to Vera Thomas and Co. for the loan and cartage of records for our dancing pleasure. These thanks are very belated, and on behalf of "105" I express the deepest gratitude with an uneasy conscience.

To continue with our activities.

— Scavenger Hunt.
— Bowling again. (Boy, the records we shattered!)
— Theatrical Effort (more anon).
— Baseball.

This goes on and on, so before getting involved in the future, let's finish with the past.

—o—

Well, now come details of outstanding activities just past.

First is, of course, the "Affaire a la Debut," or Christening as the Liaudies Balsas announced it. That we enjoyed it goes without saying. Thanks go to the Mrs. Sasnauskas, Kevežienė, Karpavičienė, Bernatavičienė, and Miss Emily Sasnauskas for the beautifully arranged tables of delicious sandwiches and cakes; a display, we know, that must have taken a lot of tiring effort on their part.

Speakers John Barnett, Joe Murauskas, Clemy Keveža; Messrs. Zostautas, Yla, and Barčas; Rene Pazero and Lily Sarapas, congratulated the Club, wished it every success, pledged to do their part, and thanked those who so generously donated sums totalling $28.

Enough for now; you will hear of more and better happenings soon. But, for example: "Legs Cleopatra" in the drama (?) "The Stars Fell," with an entire cast of males — (Boy, what gals! — Ed.).

Girls' high score of 200 in bowling!

Well, all right, it was 199; so what?

So watch for future issues breathlessly, and address all Fan Mail to:

"Flash" — (that's me!)
c-o Youth Section, L.B.,
160 Claremont Ave.,
Toronto, Ont.

Take it easy now, and stamps four cents — in case you forget.

Donna Thompson Wins Beauty Contest

It was very nice of Sarah Israelovitch, on behalf of the Labour Youth Federation to invite our Youth Section to a picnic, whose purpose was to entertain our lads in the Armed Forces.

The picnic took place at Rainbow Park in Caterville. The day at first was not at its best, threatening to rain. We are never the ones to refuse an invitation when it turns up, especially when we've had but three picnics of our own so far this year. As it was the day turned out to be lovely, and everyone was happy.

The boys in the services wasted no time in getting acqainted, and the girls did not mind that at all. After a few minutes from our arrival, we were chattering away with members of the Army and Airforce. We also shared our lunches with them. Something that everyone went for were Janet Kiello's "Ausukės." They really thought your "Ausukės" wonderful, Janet.

Strangely enough all the sisters were at the picnic. There were Donna and Vera Thompson, Janet and Nellie Kiello, Jennie and Denny Juraitis. Among the Lith. boys present were Vickie Kiello, Steve Leskas, and Mike Contout.

Donna and Janet seemed to be eyeing the two tall shy lads from Victoria, B. C. Despite the fact that one of them has a girl back home, or perhaps because of it, Janet turned on her charms full force.

You Donna, and Colin, if you want to whisper about something, I suggest that you whisper away from me.

Frank and Art seemed to be keeping their eyes on Nellie and Vera from the begining. They finally succeeded in getting acquainted and went for a walk. Did you girls enjoy it? Don't let anyone tell you the boys in the Armed Forces aren't romantic. Oh, boy!

Denny always seemed to be disappearing with Leslie. It's all right, Denny; we don't really want to know where you went. Not much! Anyway, the berries you brought back were delicious.

Jennie Juraitis, our young nightingale, always sparkles, but today was unusually nice. How do you like Jack, Jennie?

Did you know that the Lith. boys were completely forgotten? Don't be sore, fellows. This day was to entertain the Armed Forces.

As far as looks went, Donna never looked better than she did to-day. As I can't keep it in any longer, I'll have to let it out.

Our own Donna Thompson won the Beauty Contest today. She did not want to enter very much, but with all the coaxing she couldn't say "No!" Among the seven contestants she was Miss Lithuania.

Everyone seemed to go for her. The applause when she stepped up on the platform! Well, you'd have to hear it to believe it. Amidst

(Continued on Page 6.)

Pranešimai

Toronto, Ont.

SDKLSPD Narių Žiniai

Iš priežasties išvykimo ant 2 savaičių į kempes kariškam lavinimuisi, turiu apleisti Torontą ir Sūnų ir Dukterų KLSPD 1-mos kuopos protokolų sekretoriaus pareigas, nuo 1 d. rugpiūčio iki 14 dienos rugpiūčio. Tuo laiku prašau visais kuopos reikalais kreiptis pas kuopos kontrolės komisijos narį drg. P. Gaveną, 158 Gorevale Ave. Jis eis protokolų sekretoriaus pareigas iki mano sugrįžimo.

S. Karvelis
196 Shaw St.

Susirinkimas

Lietuvių Literatūros Draugijos 162 kuopos mėnesinis susirinkimas įvyks penktadienį, 23 liepos, lietuvių svetainėje. Kviečiame visus atsilankyti. Pradžia 8 val. vak.

Kurie dar nesate užsimokėję narines duokles, malonėkite visi atsilankyti ir kartu atsiimti šių metų nario knygą, kuri yra begalo svarbi, o labiausiai šiuo laiku svarbu žinoti, kas yra amžinas lietuvių tautos priešas.

Taipogi šiame susirinkime įvyks nominacijos į LLD Centro Komitetą ir kiti svarbūs dalykai bus svarstomi.

Kuopos Valdyba

Dar Viena Šeimyna Atvyko į Torontą

TORONTO. — Vis daugiau ir daugiau lietuvių iš vakarų Kanados atvyksta į Torontą. Pastaruoju laiku, tai yra liepos 15 dieną, čia atvyko d. Sodonių šeima, kuri susideda iš septynių narių (du sūnūs atvyko kiek anksčiau).

Draugai Sodoniai į Kanadą atvyko 1939 metais, buvo apsigyvenę Inwood, Manitoboj, ant ūkės, dabar savo ūkį jie ten pardavė.

Iš pasikalbėjimo su Sodoniais atrodo, kad jie yra geri simpatikai darbininkų organizacijų.

Nuo savęs linkiu gero pasisekimo naujoje gyvenimo vietoje.

Rep.

Palaikykit tuos biznierius, kurie skelbiasi LIAUDIES BALSE

J. LUNSKY

AKIŲ SPECIALISTAS

Egzaminuoja akis, ištiria akių nervus, nuo kurių pareina nervuotumas ir galvos skaudėjimas. Pritaiko akinius.

470 College W., Toronto
Telefonas: RA. 3924

ADVOKATAS
M. W. Kellermann
371 Bay St., Toronto
Ofiso telefonas: WA. 5900
Rezidencijos — ME. 1425

Jau Ruošiamasi Didžiajam L. B. Piknikui

MONTREAL. — Skaitlingoji Montrealo lietuvių kolonija jau ruošiasi surengimui čia didžiojo **Metinio Liaudies Balso Pikniko,** kuris įvyks rugpiūčio 8 d., visų žinomoj vietoj — Ville Lasalle. Sudarytas platus iniciatyvinis rengimo Pikniko komitetas iš sekančių draugų bei draugių: E. Juškevičaitės, P. Kisielienės, V. Zavišienės, J. Vilkelio, A. Morkevičiaus, K. Šimino, L. Kisieliaus ir J. Lesevičiaus.

Prie to, kadangi draugės moterys visuomet daugiausiai dirba ir aukoja surengimui sekmingo Metinio L. B. Pikniko, tai ir šiemet užgirdusios, kad jau rengiama didžioji mūsų visų mylimo laikraščio Liaudies Balso šventė — piknikas, atskiruose miesto distriktuose organizuojasi moterų komitetai, kaip tai: Rosemont'e, Ville Lasalle, Frontenac ir kt., kurios, kaip matyt, mano leistis į darbą, kad Metinis L. B. Piknikas Montreale būtų padarytas sekmingas, įvairus ir visko pilnas. Nereikia ir abejoti, kad jis bus ištikrųjų puikiausias kokį kada čia esame turėję, kada toks platus ir iš veiklių draugių, taipgi draugų, susidaro komitetas pikniko ruošimui.

Minimame Liaudies Balso piknike manoma turėti ir programos, bei šiaip visokių įvairumų bei pamarginimų. Be to, tikimasi turėti svečių ir iš kitur. Todel Montrealo ir apylinkės lietuviai-ės, tą sekmadienį, t. y. rugp. 8 d., prašome nedaryti "deitų" išvažiavimui kitur, bet visi ir visos pasiruoškite dalyvauti mūsų kolonijoje Metiniame Liaudies Balso Piknike, kuriame turėsite progos linksmai laiką praleisti ir tuo pačiu sykiu paremsite vienintelį Kanados lietuvių laikraštį Liaudies Balsą, kuris visuomet neša jums šviesą ir tiesą.

Be to, jei kas norėtų suteikti kokį nors aukų del Liaudies Balso Pikniko, nuoširdžiai prašome jūsų aukas įteikti bile kuriam komiteto nariui, arba distriktų draugėms moterims, kurios darbuojasi del pikniko.

Komitetas

OTTAWA. — Pensijų ministeris Mackenzie pareiškė, kad gali priseiti verstinai perkelti gydytojus iš tų vietų, kur ra užtektinai, į tas vietas, kur yra stoka.

Paieškojimas

Paieškau Petro Lukšos, Biržų apskrities, Papilio valsčiaus. Ieškotojo antrašas: A. Sharkey, 2903 Mousseau St., Tetreaultville, Montreal, Que.

Lietuvis Barberys
A. Pečkaitis
Queen's Barber Shop
746 QUEEN ST. W.
TORONTO
Kviečiu visus

Tel.: VA.5370
Harry R. Ranks Company
GRABORIUS
Patarnauju mieste ir apylinkėse be ekstra mokesčio, įskaitant Hamilton ir Whitby
Laidotuvės net $55.00 pigumo
455-457 QUEEN ST. W. TORONTO

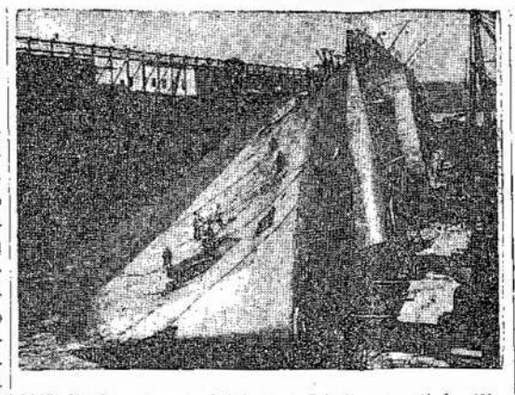

Didžiulis francūzų garlaivis Normandie, kurio pastatymas kainavo $60,000,000, dar tebeguli ant šono Hudson upėj New Yorke, bet atrodo, kad jis greitai bus prikeltas. Kada amerikiečiai rengėsi jį paversti kariškų laivu, įvyko didelis jame gaisras ir jis apvirto ant šono prieplaukoj. Čia jis matomas ant šono, bet darbas vedamas, kad prikelti jį ir panaudoti karo reikalams.

ENGLISH SECTION

The Montreal Choir Visits the Capital

(From page 5.)

kidding, boys!!

Between every number Mrs. Lena Eggleston explained a few of the Lithuanian customs, described Lithuania. Generally she won the admiration of the audience, whereupon she used to toss back her pigtails and say "Ačiū."

Mayor Stanley Lewis of Ottawa gave a few highlights of his trip to Britain, and explained that the bomb-victims still needed help. He is chairman of the "Queen's Canadian Fund for Air Raid Victims," on whose behalf Controller Grenville Goodwin made an appeal for funds.

Controller Goodwin revealed to the audience that the visiting group of artists were donating their talent and travelling expenses to the cause. Three cheers for our Montreal compatriots!

During the dramatic skit "A Lithuanian Sunday Afternoon" the young people did some ad libbing in horse-play. The audience loved it. The skit included singing in groups and solo, accordeon solo, and dancing of the "Klumpakojis," plus "kissing in Lithuanian."

There was a very enjoyable Gypsy Number, followed by vocal solos by Jane Juraitytė, another duet, and the ladies' section of the choir.

Before the entire choir closed the concert with a group of four songs, we had a few words from Bruno Juraitis, the president of the choir.

Anthony Morkis, formerly of Toronto, very ably conducted the choir.

The concert was over. Long as it was, it seemed much too short. When everyone had changed and packed, we again had dinner at the theatre; everyone had a chance to do a bit of talking. Ray Degutis gave thanks for a really swell show, and expressed the wish that another such excursion would again be made in the not too distant future. Mrs. Eggleston declared her pleasure at meeting so many more Lithuanians, and said she was thrilled that they were successful in their venture. She was sure many people had profited in their quest for knowledge about the Canadians of foreign extraction.

Zig Degutis

Toronto Sports Forecast

We've had rugby and hockey teams in the past, but purely on an unofficial basis — so much so that they bordered on the rough-house state. But we still enjoyed a good, clean game. Well, good anyway.

Under the auspices of '105' we will, no doubt, flourish to greater heights in the coming season.

Baseball is under way, but as yet will say no more about it and switch quickly to Field and Track events which indeed look promising. The S. and D. Society have agreed to turn over the back lawn, for mutilation if need be, for such things as pole vaulting, broad jumping, etc.

I can see the look of horror on the faces of Badminton and Tennis players, but I do think there will be room for all and more.

Let us thank Mr. Lenard and Phyllis for procuring the equipment to make the above games possible.

Several of our boys have taken up the manly art of self-defence — only in their case it's more on the offensive, I'd say. In retaliation several of our girls have taken up Jiu-Jitsu or "How to Protect Yourself in the Blackout."

There is a great necessity of bowling teams. Up until now we have had no organized competition, which is a great shame when we have so much excellent material. The boys are hitting the upper two hundreds, and the girls are close behind with an average 175. Of course there are a few near pros who are out of this world and into the 300 niche.

So good-bye for now, and by next "going to press" time I hope to have names and reports on the aformentioned activities.

— Sports Reporter

DONNA THOMPSON WINS BEAUTY CONTEST

(From page 5.)

the shouting could be heard: "Boy! I'm going to Lithuania if all their girls are like her."

When she was chosen Miss L. Y. F. and received her prize — a nice set of "Evening in Paris" perfume and powder — there was a stampede for her pictures and telephone number.

(Congratulations, Donna. — Ed.)

After the contest there were races, sing songs and other organized games. Then all too soon came the end of a perfect day. Everyone had a lovely time, and I'm sure the fellows from the forces won't soon forget it.

— Vera Thompson

THERE IS ALWAYS A BETTER WAY

How often we hear the remark: "I have an idea!" Well why not suggest it to the Entertainment Committee and get the satisfaction of knowing that you are helping in no small measure to organize your Club.

Don't be backward. All your ideas will be gratefully accepted, so come forward with every confidence in your committees.

May we of the entertainment committee take this opportunity, and on behalf of the Club members, to thank those that so kindly donated towards this our group. Also who helped in a thousand different ways to make our dramatic effort "The Stars Fell" a success.

— The Committee

STOP ME IF YOU HEARD THIS ONE —

Proof Positive

Sentry: "Halt! Who goes there?"

Voice: "American."

Sentry: "Advance and recite the second verse of the 'Star Spangled Banner'."

Voice: "I don't know it."

Sentry: "Proceed, American."

A recent fashion note reads:

"There will be little change in men's pockets next year."

Freshman: "Where do jail-birds come from?"

Sophomore: "They are raised from larks, bats, and swallows."

Įsigykit Savo Namus

PARSIDUODA ĮVAIRŪS NAMAI, SU GEROMIS ĮEIGOMIS

2 flatų duplex, nauji, nuo $6,200 aukštyn
3 flatų nuo $6,800 aukštyn
4 flatų duplex nuo $9,800 aukštyn
4 flatų duplex, nauji, moderniški, nuo $11,300

Rašykite, telefonuokite arba atsilankykite asmeniškai
Mes esame properčių ekspertai

REED'S RENTING SERVICE REG'D
4834 VERDUN AVE., VERDUN
Tel. YOrk 5558; sekmadieniais ir vakarais po 8.30: YOrk 4449
Mr. R. Bennett, Manager

Sūnų ir Dukterų KLSP Draugijos 6-ta Kuopa
Rengia Smagų
PIKNIKĄ
Sekmadienį, Liepos (July) 25 Dieną
DELHI, Ont.
Netoli drg. Matelio Farmos, R. R. 2.
(Toj Pačioj Vietoj, Kur Pernai Buvo)
Važiuokite Highway 3, Trys Mylios West Delhi
Paimkite Gravel Road
Pikniko pajvairinimui, kaip ir visada, turėsim įvairių gėrimų bufetą, užkandžių ir kitų margumynų
ŠOKIAMS GRIEŠ SMAGI MUZIKA
Pikniko pelnas skiriamas pusiau: kuopos reikalams ir Liaudies Balsui
Kviečiame Visus, iš Arti ir Toli
RENGĖJAI

Sūnų ir Dukterų Draugijos 1-mos Kuopos
Rengiamas Smagus
PIKNIKAS
Sekmadienį, Liepos (July) 25 Dieną
WESTONE
Toje pat vietoje, kur visados lietuvių piknikai įvyksta
Pikniko pajvairinimui turėsim gėrimų ir užkandžių barą ir kitus įvairumus.
ŠOKIAMS GRIEŠ SMAGI MUZIKA
KVIEČIAME VISUS ATSILANKYTI
Rengėjai

Tel. PL. 9659 Gyv. DO. 5947
Advokatas
J. M. Rosenfeldas
Kalba Lietuviškai
Atlieku visus teisinių patarnavimus, parūpinu pilietybės dokumentus, įgaliojimus, morgičius ir kt.
59 St. James St E. Kamb 28
MONTREAL, QUE.

Tel. HA. 8477
Dr. J. O. Villeneuve
Venerinių Ligų Specialistas
Gydo siphilį, gonoreą ir tikrina kraują.
Ofiso valandos: 1 iki 9 v.v.
1107 ST. DENIS STREET
MONTREAL, QUE.
Netoli Dorchester St.

Tel.: CRescent 4334
DR. DORA GORDON
DANTŲ GYDYTOJA
Kalba Lietuviškai
Valandos: 10—12 val. ryto, 2—6 val. p.p. ir 7—9 val. vak.
5136 PARK AVE. — MONTREAL, QUE.

Tel.: DO. 1060
DO. 2500
Valandos: 4—5 po piet ir sulyg susitarimo
Daktaras Rabinovičius
Chirurgas Specialistas
Turiu savo ligoninę, egzaminuoju ir gydau įvairias ligas. Daru visokias operacijas ir peršvietimus (X - Rays). Vytauto Klubo ir M.L.S. ir D.P.D. nariams papiginta kaina.
201 ST. JOSEPH BLVD. WEST, MONTREAL, QUE.

Tel.: LA. 4441
Daktaras H. Rosenfeld'as
Oficialus M.L.S.D.P.D. ir D.L.K.V.N.P.D. Gydytojas
KALBA LIETUVIŠKAI
Valandos: 2—4 val po piet, 7—8 val. vak. ir sulyg susitarimo
4539 PARK AVE. MONTREAL, QUE.

Dr. Roman Pniewski
Daugelį Metų Praktikavęs Didelėse Ligoninėse ir Klinikose Europoje ir Amerikoje
Specialistas Venerinių Ligų ir Akušerijos
3537 PARK AVE. Tel. HA. 7623 MONTREAL
Valandos Nuo 3 iki 9 Val. Po Pietų